

କହିଥିଲେ। ଟ୍ରେନିଂ ଓ ମନ୍ତ୍ରଣା ମାଧ୍ୟମରେ ସଂକ୍ରମଣ ମୁକାବିଲାଜନିତ ପଦକ୍ଷେପ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ। ଆର୍ୟସମାଜର ପରିସରରେ ଆସତା ମଙ୍ଗଳବାର ଠାରୁ ଆର୍ଷଜେନ ଟେଷ୍ଟ କରାଯିବ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଟାକ କୋଭିଡ ଟେଷ୍ଟ କରାଯାଇ ବିଭିନ୍ନ ଖୁର୍ତ୍ତରେ ଆଡମିସନ କରାଯିବ। କରୋନା ଜନିତ କରୁଣାକାଳୀନ ସେବା ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ୪ଟି ଆୟକ୍ଷାନ ସିଡିଏମଏସ୍

▷ ପ-୬

କେମିତି କଟିବ ଏ ସପ୍ତାହ

ମେଷ

ସପ୍ତାହଟି ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଭକାରକ । ହତାସା ଓ ନୈରାଶ୍ୟରେ ସପ୍ତାହସାରା ଗତି କରିବାକୁ ପଡିବ । ତେଣୁ ଜଗିରଖି ବାଟ ନ ଚାଲିଲେ ବିପଦ ପଡିବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଛି ।

ବୃଷ

ସୋମବାର, ମଙ୍ଗଳବାର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଶୁଭଫଳ ପ୍ରାପ୍ତିଯୋଗ ରହିଛି । ବୁଧବାର, ଗୁରୁବାର ଓ ଶନିବାର ଅଶୁଭ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବ । କିନ୍ତୁ ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ଧନପ୍ରାପ୍ତିର ଯୋଗ ରହିଅଛି ।

ମିଥୁନ

ସୋମବାରରୁ ବୁଧବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଶୁଭଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ସହ ଭଲ ଯୋଗ ରହିଛି । ଗୁରୁବାରରୁ ଶନିବାର ମଧ୍ୟରେ ମିଶ୍ରିତ ଫଳ ପାଇବାର ଆଶା ଦେଖାଯାଏ । ମୋଟାମୋଟ ସପ୍ତାହଟି ଭଲରେ କଟିବ ।

କର୍କଟ

ସାପ୍ତାହିକ ଗଣନା ଅନୁଯାୟୀ ଏ ସପ୍ତାହରେ ଆପଣ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଶୁଭଫଳ ଲାଭ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଶନିବାର ବନ୍ଧନ ଭୟ ଯୋଗ ରହିଥିବାରୁ ଏଥିପାଇଁ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ ଜରୁରୀ ।

ସିଂହ

ଏ ସପ୍ତାହ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଆଦୌ ଶୁଭପ୍ରଦ ନୁହେଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ହେବ । ଶୁଭଫଳ ଅପେକ୍ଷା ସପ୍ତାହ ସାରା ବିଶେଷ ଅଶୁଭ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।

କନ୍ୟା

ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନରୁ ଶୁଭଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆରମ୍ଭ ହେବ । ପରିବାରରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜମାନ କରିବା ସହିତ ସର୍ବସମ୍ପଦ ଲାଭ ଯୋଗ ଦେଖାଦିଏ । ଏଣୁ ଏ ସପ୍ତାହ ଭଲରେ ବିତିବ ।

ତୁଳା

ସୋମବାର ପ୍ରଭୃତି ଧନଲାଭ ହେବ । ମଙ୍ଗଳବାର ଚୋରି ଭୟ ରହିଛି । ବୁଧବାର ଦିନ ଯଶପ୍ରାପ୍ତି ହେବ । ଗୁରୁବାର ହାନୀକାରକ ଏବଂ ଶୁକ୍ରବାର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଶନି ଅଶୁଭରେ ଥିବା ଜଣାଯାଏ ।

ବିଛା

ସୋମବାରରୁ ବୁଧବାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଭ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବ । କିନ୍ତୁ ସପ୍ତାହର ଶୁକ୍ରବାର ଏବଂ ଶନିବାର ଯଥେଷ୍ଟ ଶୁଭଫଳ ପ୍ରାପ୍ତିର ଯୋଗ ରହିଛି । ରବିବାର ଦିନଟି ଅଶୁଭ ଓ ଘାତତନ୍ତ୍ର ଯୋଗ ରହିଛି ।

ଧନୁ

ସପ୍ତାହର ଆରମ୍ଭରୁ ଗୁରୁବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଭଯୋଗ, ହତାଶାଭାବ ଏବଂ ଦ୍ରବ୍ୟ ହାନୀର ଆଶଙ୍କା ରହିଛି । ଶୁକ୍ରବାରଠାରୁ ରବିବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କ ଦୃଢ଼ି ଏବଂ ଦାମ୍ପତ୍ୟ ଜୀବନ ସୁଖମୟ ହେବାର ଜଣାପଡେ ।

ମକର

ସୋମବାର ଯଶପ୍ରାପ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନିତ ହେବାର ଯୋଗ ରହିଛି । ଏହାବ୍ୟତୀତ ଏ ସପ୍ତାହର ସମସ୍ତ ବାର ଅଶୁଭ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଜଣାପଡେ । ତେଣୁ ଜଗିରଖି ଚଳିବାକୁ ହେବ ।

କୁମ୍ଭ

ସପ୍ତାହର ଆରମ୍ଭରୁ ପରିବାରରେ ହସଖୁସି ଲାଗି ରହିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆପଣ ସଫଳତା ଲାଭ କରିବେ । ମାନସମାନ ବୃଦ୍ଧି ସହ ଦ୍ରବ୍ୟଲାଭ, ଅର୍ଥଲାଭ ଏବଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତିର ସୁବର୍ଣ୍ଣଯୋଗ ରହିଛି ।

ମୀନ

ଏ ସପ୍ତାହରୁ ଆପଣଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଉଦୟ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଉଥ ପରିଷ୍କାର ହେବା ସହିତ ଶତ୍ରୁମାନେ ଦୂରେଇ ଯିବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆପଣ ଲାଭାବନ ହେବା ସହିତ ଉନ୍ନତିର ମାର୍ଗ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ଗତିକରିବା ଆଶା ଦେଖାଦିଏ ।

ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ମିଶ୍ର
ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ ଓ ବାସ୍ତୁବିଶାରଦ

କାକଟପୁର, ପୁରୀ
ମୋ-୯୭୭୭୦୬୩୪୧୧

ଲଦାଖରୁ ଚୀନ୍‌କୁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଚେତାବନୀ

ବିସ୍ତାରବାଦର ଯୁଗ ଶେଷ

ଲେହ : ଅତୀତ ଲଦାଖର ଫରଫାଟି ପୋଷ୍ଟରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଆଜି ସେଇଠାରୁ ଚୀନ୍‌କୁ କଡ଼ା ଚେତାବନୀ ଦେଇଛନ୍ତି । ପୂର୍ବ ଲଦାଖର ଗଲଘୁନ ଉପତ୍ୟକା ସଂଘର୍ଷ ପରେ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ମୋଦି ଯବାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ସେମାନଙ୍କ ମନୋବଳ ଦୃଢ଼ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିସହ ଚୀନ୍‌ର ବିସ୍ତାରବାଦ ନୀତିକୁ ସେ କଡ଼ା ସମାଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି । ଭାରତୀୟ ଯବାନଙ୍କ ସାହସ ଓ ବନ୍ଧୁତା ଶତ୍ରୁମାନେ ଦେଖିଛନ୍ତି । ସେ ଯବାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସାରେ ପୋତି ପକାଇଛନ୍ତି । ମୋଦି କହିଛନ୍ତି ଯେ, ବିଗତ ବର୍ଷ ଗୁଡିକରେ ବିସ୍ତାରବାଦୀ ନୀତି ହିଁ ମାନବଜାତିର ସବୁ ଠାରୁ ଅଧିକ କ୍ଷତି କରିଛି । ମାନବ ଜାତିର ବିନାଶ ପାଇଁ ବିସ୍ତାରବାଦୀ ନୀତି ହିଁ ଦାୟୀ । ବିସ୍ତାରବାଦୀ ନୀତିକୁ ଯିଏ ବି ଆପଣାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି, ସେ ସର୍ବଦା ବିଶ୍ୱର ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ।

ପୁରୀ ବିଶ୍ୱ ବିସ୍ତାରବାଦ ନୀତି ବିରୋଧରେ ସ୍ୱର ଉଠାଇଛି । ଏବେ ବିଶ୍ୱ ବିକାଶବାଦୀ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଛି । ଆଜି ବିକାଶର ସମସ୍ତ ନୀତିନିୟମକୁ ସମସ୍ତେ ସ୍ୱାଗତ କରୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସୁରକ୍ଷା ଉପରେ ବିଚାର କରେ ସେତେବେଳେ ଦୁଇଜଣ ମାତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ଭାରତ ମାତା ଓ ଦ୍ୱିତୀୟରେ ବୀରଙ୍କ ମାତା । ଯେଉଁମାନେ ଆପଣମାନଙ୍କ ଭଳି ବୀର ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଛନ୍ତି ବୋଲି ମୋଦି କହିଛନ୍ତି । ଲଦାଖର ନିମ୍ନ କ୍ୟାମ୍ପରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ବୀର ଯବାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରି କହିଛନ୍ତି, ଆପଣମାନେ ଯେଉଁ ସାହସ ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରଶଂସାଯୋଗ୍ୟ । ଗଲଘୁନ ଘାଟିରେ ସହିଦ ବୀର ଯବାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଜଣାଉଛି । ସେମାନେ ବୀରତାର ପରିଚୟ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଆଜି ପ୍ରତି ଦେଶବାସୀଙ୍କ ମୁଖ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ନତମସ୍ତକ । ଆପଣଙ୍କ ବୀରତା ପାଇଁ ଆଜି ପ୍ରତି ଭାରତୀୟଙ୍କ ଛାତି ଫୁଲିଉଠୁଛି । ଏହି ମାଟି, ପାଣି, ପଥର ଭାରତୀୟ ଯବାନଙ୍କ ପରାକ୍ରମର ସାକ୍ଷୀ । ସାରା ଦୁନିଆ ଭାରତୀୟ ଯବାନଙ୍କ ପରାକ୍ରମ ଦେଖିଲେ । ଗଲଘୁନ ଆମର । ଲଦାଖର ଏ ପୁରୀ ଅଞ୍ଚଳ ଭାରତର ମସ୍ତକ । ଏ ମାଟି ବୀରମାନଙ୍କ ପାଇଁ,

କେରଳରେ ବର୍ଷିକ ପାଇଁ କରୋନା କଟକଣା

ମାସ୍କ ନ ପିନ୍ଧିଲେ ୧୦ ହଜାର ଜରିମାନା

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ : ବିଲ୍ଲୀରେ ଦେଶର ପ୍ରଥମ ପ୍ଲାଜମା ବ୍ୟାଙ୍କ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ କରୋନା ରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ପ୍ଲାଜମା ଥେରାପିକୁ କେତେକ ରାଜ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଉଛି । ତେବେ ପ୍ଲାଜମା ଥେରାପି କେଉଁମାନଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ, କେଉଁ ବର୍ଗର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କରୋନା ରୋଗୀଙ୍କୁ ପ୍ଲାଜମା ଦେଇପାରିବେ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ବିଲ୍ଲୀ ସରକାରଙ୍କ ଅଧିକ ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଅଫ୍ ଲିଭର ଆଣ୍ଡ ବିଲିୟାର ସାଇନସେସ୍‌ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତାଲୁର ଏସ୍ କେ ସରିନ ଏକ ସାକ୍ଷାତକାରରେ କହିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ମତରେ କରୋନାରୁ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ୧୪ ଦିନ ପରେ ପ୍ଲାଜମା ଦେଇପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ୬୦-୬୫ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବୟସ ହୋଇନଥିବେ । ସେହିଭଳି ମଧୁମେହ କିମ୍ବା ହାଇପରଟେନ୍‌ସନ୍ ଭଳି ରୋଗ ତାଙ୍କ ଠାରେ ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଅବସ୍ଥାରେ ନଥିବ । ଏଥିସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି କିଡ୍‌ନି, ହାର୍ଟ, ଲଙ୍ଗ୍ ଏବଂ ଲିଭରଜନିତ ରୋଗରେ ପୀଡିତ ନଥିବେ ବୋଲି ତା. ସରିନ୍ କହିଛନ୍ତି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ପ୍ଲାଜମା ଦାନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପୌଷ୍ଟିକତତ୍ୱ ଭଲ ଥିବା ଦରକାର । ଏଥିସହିତ ତାଙ୍କର ଓଜନ ୫୦ କିଗ୍ରାରୁ ଅଧିକ ହୋଇଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେହିଭଳି ହେମୋଗ୍ଲୋବିନ ସ୍ତର ମଧ୍ୟ ୮ରୁ ଅଧିକ ରହିଥିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ଥେରାପିର ଏକ ଭଲ ଦିଗ ହେଲା ଋତୁର ଗୋଟିଏ ଉପାଦାନକୁ ପ୍ରଦାନକାରୀଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ପଡିଥାଏ । ୧୫ ଦିନ ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା ଦାନ କରିପାରିବେ । ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳା ପ୍ଲାଜମା ଦାନ ନକରି ପାରିବାର କାରଣ ସମ୍ପର୍କରେ ତା. ସରିନ୍ କୁହନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ଶିଶୁର ଦେହରେ ଉଭୟ ବାପା ଓ ମାଆଙ୍କ ଜିନ୍ ଉପାଦାନ ରହିଥାଏ । ତେଣୁ ଜଣେ ମହିଳା ସେତେବେଳେ ଗର୍ଭବତୀ ହୁଅନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଠାରେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ହ୍ୟୁମାନ ଲ୍ୟୁକୋସାଇଟ୍, ଆଣ୍ଟିଜେନ୍, ବିରୋଧରେ ଆଣ୍ଟିବଡିର ବିକାଶ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଋତୁଦାନ ବେଳେ ଏତଦଲବ୍ଧ ଆଣ୍ଟିବଡି ଫୁଲ୍‌ଫୁଲ୍ ମନ୍ଦ ଭଳି କେତେକ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ।

ନଭେମ୍ବର ୩୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘୁଷୁଲି ଆୟକର ରିଟର୍ଣ୍ଣ ଦାଖଲ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ : କରୋନା ମହାମାରୀ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ୨୦୧୯-୨୦ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ସକାଶେ ଆୟକର ରିଟର୍ଣ୍ଣ ଫାଇଲ ତାରିଖ ନଭେମ୍ବର ୩୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘୁଞ୍ଚାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଶନିବାର ଦିନ ଆୟକର ବିଭାଗ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରିକରିଛି । ଆୟକର ବିଭାଗ ଟ୍ୱିଟ୍ କରି ଲେଖୁଛି, ଏବେ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ୨୦୧୯-୨୦ ପାଇଁ ଆୟକର ଦାଖଲ ତାରିଖ ନଭେମ୍ବର ୩୦, ୨୦୨୦ ଯାଏଁ ବଦଳି ଦିଆଗଲା । ଗତ ସପ୍ତାହରେ ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ ବୋର୍ଡ ଅଫ୍ ଡାଇରେକ୍ଟ୍ ଟ୍ୟାକ୍ସ (ସିବିଡିଟି) ବିଜ୍ଞପ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ୨୦୧୮-୧୯ର ସମୟସୀମା ଆହୁରି ମାସେ ବଦଳି ଦେଇ ଜୁଲାଇ ୩୧, ୨୦୨୦ କରିଥିଲେ । ଏହାଛଡ଼ା ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ ବୋର୍ଡ ଅଫ୍ ଡାଇରେକ୍ଟ୍ ଟ୍ୟାକ୍ସ ୨୦୧୯-୨୦ ବର୍ଷ ଲାଗି ଆଇଟି ଆକ୍ଟରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ବିନିଯୋଗରୁ ଡିଡକ୍ଟନ ଲାଗି ସମୟ ସୀମା ଜୁଲାଇ ୩୧, ୨୦୨୦ ଘୁଞ୍ଚାଇ ଦେଇଥିଲା । ୮୦ସି (ଏଲଆଇସି, ପିପିଏଫ୍, ଏନଏସସି) ୮୦ ଡି (ମେହିକ୍ସେନ), ୮୦ ଜି (ଅନୁଦାନ) ଆଦି ଏହି ଆକ୍ଟ ଅଧୀନରେ ଆସୁଛି । ଏହାଛଡ଼ା ପୂର୍ବରୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ବାୟୋମେଡିକ ଆଧାର ପାନ୍ ଲିଙ୍କ୍ ସମୟ ସୀମା ମାର୍ଚ୍ଚ ୩୧, ୨୦୨୧ ଯାଏଁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରତି ଭୋଟ୍ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଏକ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ମତଦାତା ଭୋଟ୍ ନଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ : କରୋନା ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ଭୋଟ୍ କେନ୍ଦ୍ରରେ ମତଦାତା ମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟାକୁ ସୀମିତ ରଖିବା ପାଇଁ ଭାରତୀୟ ନିର୍ବାଚନ ଆୟୋଗ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି । ଭୋଟଦାନ କେନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କରେ ଭିଡକୁ ଏଡ଼ାଇ ସାମାଜିକ ଦୂରତା ନିୟମ ବଜାୟ ରଖିବା ସକାଶେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭୋଟଦାନ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଅତି ବେଶାରେ ୧୦୦୦ ଜଣ ଭୋଟରଙ୍କୁ ମତଦାନ କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା କରାଯାଉଛି । ମତଦାତାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୧,୦୦୦ ରୁ ଅଧିକ ହେଲେ ସହାୟକ ଭୋଟଦାନ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲାଯିବ । ଅକ୍ଟୋବର- ନଭେମ୍ବର ମାସରେ ହେବାକୁ ଥିବା ବିହାର ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନ ତଥା ଓଡ଼ିଶା ସମେତ ଦେଶର ୭ଟି ରାଜ୍ୟରେ ହେବାକୁ ଥିବା ବିଧାନସଭା ଉପ ନିର୍ବାଚନରେ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାଟି ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବକୁ ଆୟୋଗ ଚିନ୍ତା କରୁଛି । ଏଇଥିପାଇଁ ନିର୍ବାଚନ ଆୟୋଗ ସମସ୍ତ ରାଜନୈତିକ ଦଳମାନଙ୍କ ମତାମତ ଲୋଡିଛି । ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ, କୋଭିଡ-୧୯ ପ୍ରକୋପ ପାଇଁ ନିର୍ବାଚନ ଆୟୋଗ ୬୫ ବର୍ଷ ବୟସ ଓ ତାହା ଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବୟସର ଲୋକଙ୍କୁ ପୋଷାକ ବ୍ୟାଲେଟ୍‌ରେ ଭୋଟ ଦେବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛି ।

ଝୁଣ୍ଟିଟନ : ହଂକଂରେ ଚୀନ୍ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସୁରକ୍ଷା ଆଇନ ଲାଗୁ କରିବା ପରେ ଆମେରିକା ସେଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିଛି । ହଂକଂରେ ବେଜିଂ ବିରୋଧୀ ଆନ୍ଦୋଳନ କ୍ରମେ ଉନ୍ନତ ହେବାକୁ ଲାଗିବା ବେଳେ ଆମେରିକା ସିନେଟ୍‌ରେ ବେଜିଂ ବିରୋଧରେ କଡ଼ା ବିଳ ଅନୁମୋଦନ ଲାଭ କରିଛି । ଚୀନ ହଂକଂରେ ବିଭିନ୍ନତାବାଦୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ସୀମିତ ଲୋକଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୃଢ଼ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ବିବାଦୀୟ ଆଇନ ଲାଗୁ କରିଛି । ହଂକଂ ଭଳି ଅର୍ଦ୍ଧସ୍ୱୟଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରତିବାଦର ସ୍ୱର ଚାପିଦେବା ପାଇଁ ଏହି ଆଇନ ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ଲୋକମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ଆମେରିକା ସଂସଦରେ ଅନୁମୋଦିତ ବିଲ ହଂକଂ ବିକ୍ଷୋଭକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ବେଜିଂ ପୁଲିସର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ କେତେଦୂର ଅଟକାଇପାରିବ, ତା'କୁ ନେଇ ନାନା ଆଶଙ୍କା ମୁଖ୍ୟ ଟେକିଛି । ଚୀନ୍‌ର କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ପାର୍ଟିର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମେରିକା ଆଇନର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ ବୋଲି ମନେହୁଏ ନାହିଁ । ଆମେରିକା ବିଧେୟକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଫଳରେ ବିଦେଶୀ ସଂସ୍ଥା ବିରୋଧରେ ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ଆମେରିକା ସିନେଟରେ ଗୁରୁବାର ଏହି ବିଧେୟକ ଅନୁମୋଦନ ଲାଭ କରିଛି । ଏବେ ଉକ୍ତ ବିଲ ହାଇଡ୍ ସାହସ୍ ଟେବୁଲରେ ଅଛି । ଚୀନର ବିଦେଶ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ମୁଖପାତ୍ର ଝାଓ ଲିଜିୟାନ କହିଛନ୍ତି, ବିଦେଶୀ ଶକ୍ତିର କୌଣସି ଚାପ ଚୀନର ସଂଜ୍ଞା ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସ୍ୱାଧିନତାକୁ ଚ୍ୟୁତ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ଏହା ସହିତ ଆମେରିକା ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ନିୟମ ପାଳନ କରିବା, ହଂକଂ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ନକରିବା ଏବଂ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସମ୍ପର୍କିତ ବିଧେୟକରେ

ହସ୍ତକ୍ଷେପ ନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ହଂକଂବାସୀଙ୍କ ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଧ୍ର ଆଶ୍ୱାସ ଦେଇ ଅନୁମୋଦନ ଲାଭ କରିବା ପରେ ଲଞ୍ଚନ ଉଦ୍‌ବେଗ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା । ହଂକଂବାସୀଙ୍କ ଭାଗ୍ୟକୁ ସୁଦ୍ଧାତାରା ଶାସକଙ୍କ ହାତକୁ ଟେକି ଦେଇଥିବାରୁ ନିଜକୁ ଦୋଷୀ ମନେକରି ଲଞ୍ଚନ ପ୍ରାୟ ୩୦ ଲକ୍ଷ ହଂକଂବାସୀଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ନାଗରିକତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଲଞ୍ଚନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଆଇନ ଓ କୃତନୈତିକ ବୁଝାମଣାକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରୁଛି ବୋଲି ବେଜିଂ ଦୃତାବାସ ଚିଠିରେ ଦର୍ଶାଇଛି । ଚିଠିରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଛି ଯେ ବେଜିଂ କେବେ ବ୍ରିଟେନବାସୀଙ୍କୁ ଖୋଲାଖୋଲି ନାଗରିକତା ପ୍ରଦାନ ବିଷୟ ଘୋଷଣା କରିନି । ଅତଏବ ହଂକଂବାସୀଙ୍କୁ ରାଜନୈତିକ ଆଶ୍ରୟ ଦେବା ନିଷ୍ପତ୍ତିରୁ ଲଞ୍ଚନ ଓହରିଯିବା ଉଚିତ ହେବ ।

୩୩ ଲକ୍ଷରୁ ଆ ଜେଟ୍ କିଶିବ ଭାରତ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ : ଲଦାଖ ସୀମାରେ ଭାରତ-ଚୀନ ସେନା ମୁହାଁମୁହିଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲା ବେଳେ ଭାରତ ତାର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅଧିକ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ନିମନ୍ତେ ରୁଷିଆ ଠାରୁ ୨୧ଟି ମିଗ୍-୨୯ ଏବଂ ୧୨ଟି ସୁଖୋଇ ଏମ୍‌କେଆଇ ଲକ୍ଷୁଆ ଜେଟ୍ କିଶିବାକୁ ଯାଉଛି । ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିଗ୍ରହଣ କମିଟି (ଡିଏସି) ସୁପାରିଶ କରିଛି । ଗୁରୁବାର କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ରାଜନାଥ ସିଂହଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା କମିଟି ବୈଠକରେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଉପରେ ଆଲୋଚନା ହୋଇଥିଲା । ୨୧ଟି ମିଗ୍-୨୯ ଲକ୍ଷୁଆ ଜେଟ୍ କିଶିବା ଏବଂ ସେଗୁଡିକୁ ଅପଗ୍ରେଡ କରିବା ପାଇଁ ରାଜକୋଷରୁ ୭,୪୧୮ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯିବ । ସେହିପରି ଭାରତର ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ସରୋନଟିକୁ ଲିମିଟେଡ୍ (ହାଇ) ସହଯୋଗରେ ନିର୍ମାଣ ହେବାକୁ ଥିବା ୧୨ଟି ସୁ-୩୦ ଏମ୍‌କେଆଇ ପାଇଁ ୧୦.୭୩୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ଅଟକଳ କରାଯାଇଛି । ପଡୋଶୀ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପକ୍ଷରୁ ଭାରତର ନିରାପତ୍ତା ଓ ସାବିତ୍ରୀପୂର୍ବ ପ୍ରତି ବିପଦ ଆଶଙ୍କା କରାଯିବା ପରେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଏଭଳି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଛି । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ‘ଆତ୍ମନିର୍ଭର ଭାରତ’ ଅଭିଯାନ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ଜଣାଇ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ରୁଷିଆଠାରୁ ସିଧାସଳଖ ମିଗ୍-୨୯ କିଶିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲା ବେଳେ ‘ହାଇ’ ବାଟ ଦେଇ ହାଇକୋ ଏମ୍‌କେଆଇ ଦେବ । ପ୍ରତିରକ୍ଷା କମିଟି ମୋଟ ୩୮,୯୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଛି । ରୁଷିଆ ନିକଟରୁ ଏମ୍‌କେଆଇ କିଣାଯିବା ପରେ ସେଥିରେ ‘ହାଇ’ ସୁଦେଶୀ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ପ୍ରୟୋଗ କରି ତାକୁ ନୂଆରୂପ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।

ଭାରତର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଗବେଷଣା ସଂସ୍ଥାନ ‘ଡିଆରଡି’ ଏ ଦିଗରେ ‘ହାଇ’କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗ କରିବ । ଏହାଛଡ଼ା ଡିଆରଡିଓ ସହାୟତାରେ କିଛି ଘରୋଇ କମ୍ପାନୀ ଭାରତର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବିଭାଗ ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧାବଳ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ବୁଝାମଣା କରିଛନ୍ତି । ଭାରତର ପ୍ରତିରକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଡିଆରଡିଓ

ପକ୍ଷରୁ ସମୟୋପଯୋଗୀ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ କୌଶଳ ଉଦ୍ଭାବନ କରିଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟମ କ୍ଷମତାସମ୍ପନ୍ନ କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର, ଡିଫେନ୍ସ ରେଡିଓ ସିଷ୍ଟମ, ରୁପ୍ତସ୍ତର ଦୂରଭେଦନା କୁଜକ ମିସାଇଲ, ନୌସେନା ଓ ବାୟୁସେନା ପାଇଁ ଅସ୍ତ୍ର ମିସାଇଲ ସମେତ ପିନାକ କମଣ୍ଡ ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୨୦,୪୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା

ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ପୁରନାଯୋଗ୍ୟ, ଭାରତ-ଚୀନ ବିବାଦ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ପରେ ଭାରତୀୟ ବାୟୁସେନା ୩୩ଟି ଫାଇଟର୍ ସୁ-୩୦ ଏମ୍‌କେଆଇ ଓ ୨୧ଟି ମିଗ୍-୨୯ କିଶିବା ପାଇଁ ମନ ବଳାଇଥିଲା । ପଡୋଶୀ ଦେଶକୁ ସାବାର୍ କରିବା ପାଇଁ ବାୟୁସେନାକୁ ଆଧୁନିକ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଓ ଲକ୍ଷୁଆ ଜେଟ୍‌ର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ବୋଲି ବାୟୁସେନା ମୁଖ୍ୟ ଭବୋରିଆ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗ ଦେଇ କହିଥିଲେ । ଭବୋରିଆଙ୍କ ପାଟିରୁ ଅଭ୍ୟାଧୁନିକ ଲକ୍ଷୁଆ ଜେଟ୍ କଥା ଉଠିବା ମାତ୍ରେ ରୁଷିଆ ଭାରତକୁ ମିଗ୍-୨୯ର ନୂତନ ସଂସ୍କରଣ ବିକିବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲା । ୧୯୮୫ରେ ଭାରତ ରୁଷିଆଠାରୁ ପ୍ରଥମ ମିଗ୍-୨୯ ପାଇଥିଲା । ତତ୍କାଳୀନ ମିଗ୍ ବିମାନର ଚତୁର୍ଥ ସଂସ୍କରଣ ଏବେ ଭାରତ ହାତକୁ ଆସିବାର ଅଛି ।

ନାନ ଲେଖା ପାଇଁ ଆପାର ବାସ୍ତବମୂଳକ ନୁହେଁ

ପାଇପାରିବେ । କୃଷକ ସାଥୀ ଏବଂ ଗ୍ରାମ କୃଷି କର୍ମଚାରୀମାନେ ଗୁପ୍ତ ଗଠନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାଙ୍କ ମାନଙ୍କ ସହ ସଂଯୋଜିତ କରିବେ ଯେ ରଣ ଯୋଗାଣ ଏବଂ ରଣ ପ୍ରେଠ ଆଦିରେ ସହାୟତା କରିବେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ ଆତ୍ମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ପାଇଁ ବୈଠକରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସ୍ୱେଚ୍ଛାସ୍ତରୀୟ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସଠିକ୍ ଭାବେ ତାଲିମ ଓ ଅନୁପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ଶାସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ତ୍ରିପାଠୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଭୂମିହୀନ ଗଣ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ରଣ ସାଧାରଣ କୃଷି ରଣ ଆକାରରେ ଦିଆଯିବ । ଏହାର ସୁଧ ହାର ଏବଂ ସୁଧ ରିହାତି ଆଦି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ କୃଷି ରଣ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ହେବ । ନାବାର୍ତ୍ତର ଓଡ଼ିଶା ମୁଖ୍ୟ ମହାପ୍ରବନ୍ଧକ ଚନ୍ଦ୍ର ଶେଖର କହିଛନ୍ତି ଯେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଏହି ଯୋଜନା ଏକ ଅଭିନବ ପ୍ରୟାସ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାଜ୍ୟରେ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନାହିଁ । ଏହି ଯୋଜନା ସଫଳ ହେଲେ ସମଗ୍ର ଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ମଡେଲ ହେବ । ବୈଠକରେ ଉନ୍ମୁଖନ କମିଶନର ସୁରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର, କୃଷି ଓ କୃଷକ ସଶକ୍ତିକରଣ ପ୍ରମୁଖ ଶାସନ ସଚିବ ସୌରଭ ଗର୍ଗ, ଏସି ବିଭାଗ ପ୍ରମୁଖ ଶାସନ ସଚିବ ଅଶୋକ ମାନ୍, ଶାସନ ଯୋଗାଣ ଓ ଖାଦିତ କଲ୍ୟାଣ ପ୍ରମୁଖ ଶାସନ ସଚିବ ବୀର ବିକ୍ରମ୍ ଯାଦବ, ନାବାର୍ତ୍ତର ମୁଖ୍ୟ ପରିଚାଳନା ପ୍ରବନ୍ଧକ ଚନ୍ଦ୍ର ଶେଖରଙ୍କ ସମେତ ରାଜ୍ୟ ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କ, ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ସମନ୍ୱୟ କମିଟି ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିଭାଗର ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀମାନେ ବୈଠକରେ ଆଲୋଚନାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

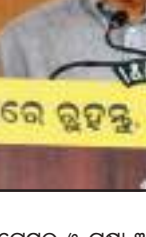
ସଂଯୋଗ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଚଳିତବର୍ଷ କରୋନା ସଂକ୍ରମଣକୁ ରୋକିବା ଲାଗି ସରକାର ବାୟୋମେଟ୍ରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବନ୍ଦ କରିଥିବାରୁ ଆଧାର ନମ୍ବର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବନ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ଫଳରେ ଯେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଆଧାର ନମ୍ବର ନାହିଁ ସେମାନେ ନାମଲେଖାଭବ ସମୟରେ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିଲେ । ଏପରି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିବା ଲାଗି ରାଜ୍ୟ ଶରଣଶିଖା ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଚଳିତବର୍ଷ ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ନାମଲେଖାଖରଚି ସେମାନଙ୍କର ଯଦି ଆଧାର

ବଞ୍ଚେ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ଜନ୍ମପତ୍ର ଏବଂ ରେସିଡେନ୍ସ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ପିଲାଟି ନାମଲେଖା ହୋଇପାରିବ। ମାତ୍ର ନାମଲେଖା ସମୟରେ ପିଲାଟି ଆଧାର କାର୍ଡ ନାହିଁ ଏବଂ ଆଧାର କାର୍ଡ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରେ ପିଲାଟି ଆଧାର ନମ୍ବର ସ୍କୁଲରେ ଦାଖଲ କରିବେ ବୋଲି ଅଭିଭାବକମାନେ ଏକ ସ୍ୱାକ୍ଷରନାମା ଦାଖଲ କରିବେ। ବିଶେଷକରି ନାମଲେଖା ସମୟରେ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ଯେପରି ଅଭିଭାବକମାନେ ସମ୍ମୁଖୀନ ନହୁଅନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସବୁ ସ୍କୁଲକୁ ଅବଗତ କରାଯାଇଛି।

‘ଦୈନିକ ୧୫ ସକାଳୁ ଜଳେଇ ଟେବୁଲ୍ ଜଳାଯାଉ’

ପଦ୍ୟସ୍ତ୍ର ଯୋଜନାରେ କଳା ଅନୁସୋଦନକୁମେଳ କରାଯାଇଛି । ଭଣ୍ଡାରୀକାବ୍ୟରେ ଏବେଠାରୁ ପୁରୁଷା ଓ ଭିନ୍ନସମାଜର ଶୁକ୍ତବୀର ମତ୍ତା ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭୃତି କରିଛନ୍ତି ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦେଇଥିଲେ । ଅନୁସାରେ ୫୦୦ରୁ ମାତ୍ରରେ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରାୟ ସେହିପରି ମଧୁବାଦୁ ଧୂଳିକାରାକୁ ଆଉ ଏକ ସ ହିତାଧିକାରୀକୁ ଏହି ବାବଦରେ ଟଙ୍କା ଆସି ଶୁଳ୍କ କରାଯିବ । ପୂର୍ବରୁ ଏହି ମିଥ୍ୟା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଉପରେ ମିଳିବ ।

ଜନାରେ ଆର୍ଥିକ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ଘଟଣା ନିର୍ବିଚନ
 କାରକ ଅସଲ ଚିତ୍ରକୁ ରାଜ୍ୟବାସୀ ବିଶେଷକରି
 ଜାନେ ବୁଝିପାରିଛନ୍ତି । କରୋନା ଜନିତ ତ୍ରୁଟିକୁ
 ଗଢ଼େଇ-ଏଡ଼େଇକୁ ଯାଇ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପୁନଶ୍ଚ
 ଯୋଜନା ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା ସରକାର
 ଦେବତାମାନଙ୍କ ନାମରେ ଏକାଧିକ ଯୋଜନା
 ନ ବୈଚରଣା ପାର ହେବାକୁ ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି ।
 ଲରାମ ଯୋଜନା ତ କଲେ ଏବେ ମା ଗୁଡ଼ୁଡ଼ା ଓ
 କାହିଁକି ଭୁଲିଗଲେ ? ଭାରତୀୟ ରିଜର୍ବ ବ୍ୟାଙ୍କର
 ଅନୁସାରେ ଅଗଷ୍ଟମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱ-ଏଡ଼ଜିର
 ଠାରୁ ଅର୍ଥ ଆଦାୟ ଓ ପରିଶୋଧ ନ କରିବାକୁ
 ବାବେଜେ ମାଛଲେ । ଫାଇନାନ୍ସ ସଂସ୍ଥା, ବିଭିନ୍ନ
 ରୀ ଅର୍ଥ ଲଗାଣ ସଂସ୍ଥା ଓ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ
 ଉପର ନିୟମକୁ ନମାନି ଟଙ୍କା ଆଦାୟ କରିବା
 ଲରେ ଫର୍ମୁଲଣ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବକରିବା ଓ ମାନସିକ
 କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଓ ଯକ୍ଷ୍ମା ଆଦି ରୋଗୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା କରାଯିବ । ଏହି ସର୍ବେ ବେଳେ ସହଯୋଗ କରନ୍ତୁ ଓ ସାମାନ୍ୟତମ ଲକ୍ଷଣ ଥିଲେ ତାକୁ ଲୁଚାନ୍ତୁ । ନାହିଁ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ବାଗଚୀ କହିଛନ୍ତି । ଯଦି କାହାକୁ ସାମାନ୍ୟତମ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଉଛି ସେମାନେ ଲୁଚେଣାଇନରେ ରହିବା ସହ ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ ଯାଉଥିବା ଆଶାବିଦିମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଛି । ସହରାଞ୍ଚଳର ବର୍ତ୍ତୁପ୍ତିକରେ ଏହି ସର୍ବେ ଶତପ୍ରତିଶତ କରାଯିବ । ଶ୍ରୀ ବାଗଚୀ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏବେ କରୋନା ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାୁ ନଥିବା ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ରହୁଛି । ତେଣୁ ବିବେକର ସହ

ରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ପ୍ୟୁଲ୍ମନାରୋଲୋଜି ଉପଲବ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଏହିକ୍ରମେ ରାଜ୍ୟ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ନବକିଶୋର ଦାସଙ୍କ ଅଧିକ୍ଷତାରେ ଏକ ଉଚ୍ଚତରାୟ ସମୀକ୍ଷା ବୈଠକ ଲୋକସେବା ଭବନଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ଥେରାପି ମାଧ୍ୟମରେ କରୋନା ରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ପଦ୍ଧତି ନିରୂପଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ବୈଷୟିକ କମିଟି ଗଠନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମହା ଶ୍ରୀ ଦାସ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଚିକିତ୍ସା ପଦ୍ଧତି ନିରୂପଣ ସହ ସଫଳ ରୂପାୟନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ମାର୍ଗଦର୍ଶିକା ପ୍ରସ୍ତୁତି, ଜନସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି ଓ ଏଥିରେ କେଉଁ ରୋଗୀ ଉପକୃତ ହେବେ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ କମିଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତଥ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଏହି ଚିକିତ୍ସା ଉପଲବ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟର ୪ଟି ପ୍ରମୁଖ ଚିକିତ୍ସା ଅନୁଷ୍ଠାନ ତଥା କଟକସ୍ଥିତ ଏସସିଏ ମେଡିକାଲ କଲେଜ, ଅଶ୍ୱିନୀ ହସ୍ପିଟାଲ ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱରଠାରେ ଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହସ୍ପିଟାଲ ଓ ଉଚ୍ଚ ଶସ୍ତ୍ରୀୟ ହସ୍ପିଟାଲରେ ପ୍ରାଥମିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯିବା ସହ ପ୍ରାଜ୍ଞତା ବ୍ୟାଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ

ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ଏହି ବୈଠକରେ ବରିଷ୍ଠ ଚିକିତ୍ସା ତଥା ସୋଆ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର କୁଳପତି ପ୍ରଫେସର ଅଶୋକ ମହାପାତ୍ର, କିମ୍ବ ମେଡିକାଲ କଲେଜର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସୁବ୍ରତ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଚିବ ପ୍ରଫେସର ସିବିକେ ମହାନ୍ତି, ଆର୍-ଏମ୍ଆରସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶିକା ସଂସ୍ମିତ୍ରା ପତି, ଛାତି ରୋଗ ବିଶେଷଜ୍ଞ ପ୍ରଫେସର ଏମ୍ଆର ପଟ୍ଟନାୟକ, ଉଷେଶ ବିଶେଷଜ୍ଞ ପ୍ରଫେସର ଜୟନ୍ତ ପଣ୍ଡା ପ୍ରମୁଖ ପୂଜ୍ୟମାଥେରାସି ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କ ମତାମତ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଏହି ବୈଠକରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ

ଓ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗ ଅତିରିକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ଶାସନ ସଚିବ ପ୍ରଦୀପ୍ତ କୁମାର ମହାପାତ୍ର, ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଔଷଧ ନିଗମର ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିକା ଯାମିନୀ ସରଙ୍ଗୀ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗର ସବୁ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ, କରୋନା ରୋଗୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ନିମନ୍ତେ ଇତି ମଧ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିଜରେ ରୋଗତିସିରର ଓ ଫ୍ୟୁଜିୟୁ ଔଷଧର ପ୍ରୟୋଗ ଗୁରୁତର ଓ ଅତି ଗୁରୁତର ରୋଗୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି ।

ଭିତ୍ତିକ ଆଶୋ-ଆଡ଼ଭାଜକର ସେବା ପ୍ରଦାନ
କରାଯାଇଛି। ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଏବେ ୮.୩୬
ଏକର ଜମିରେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ରହିଛି। ବାଷ୍ପାନଳ
ଆୟ ସ୍ତର ବଢ଼ାଇବା ଲାଗି ଆଉ ଏଭଳି ଏକ
ପ୍ରକଳ୍ପ ହେଉଛି ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ପୁରୁଷ ଯାହା
ଜରିଆରେ ଲେମ୍ବୁ, ଗ୍ରାସ୍ ବାଷ୍ପ କରାଯାଉଛି।
୨୦୧୮-୧୯ରୁ ସ୍ବଳ୍ପ ପରିମାଣର ୧୨ ଜଣ
ବାଷ୍ପୀ, ୨୦ ଏକର ଜମି ଓ କେବଳ ରୋଟିଏ
ଗ୍ରାମକୁ ନେଇ ଏହା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ଏହା ବହୁତ ଦୂର ଯାତ୍ରା କରିପାରିଛି। ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏହା ୮ ଗ୍ରାମ, ୮୦ ଏକର ଏବଂ ୭୦ ବାଷ୍ପୀଙ୍କ
ପାଖରେ ପହଂଚିପାରିଛି। ଏହି ସହିତ, ଫରୱାଦି
ଲିଜେକ୍ଟ ପାଇଁ ଲେମ୍ବୁ ଗ୍ରାସ୍ ତେଲ ବାହାର
କରିବା ଲାଗି ଯୁଏଆଇଏଲ୍ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ଯୁନିଟ୍
ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି। କାଶିପୁର ବ୍ଲକ୍‌ର
ଯୋଗାଯୋଗରୁ ଗ୍ରାମରେ ଏହି ଯୁନିଟ୍‌କୁ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ
ପୁରୁଷ ଅଧୀନରେ ଉତ୍କଳ ଆଲୁମିନିୟମ
ସହଯୋଗକର ଜଣେ ସ୍ଥାନୀୟ ଉଦ୍ୟୋଗୀ ସ୍ଥାପନ
କରିଛନ୍ତି। ୨୦୨୦ ଜୁନ୍ ୨୩ରେ ଏହାର
ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଉଦଘାଟନ ହୋଇଥିଲା ଓ ଏହି
ଅବସରରେ ଅତିଥି ଭାବେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏନ

ଚର୍ଚ୍ଚମାନ ଏହି ବିଶୋଧନାଗାରର ୦.୫ ଏକର୍ଯିଏ ସଂପ୍ରସାରଣ ଯୋଜନା ଅନୁଗତି ଓଡ଼ିଶାରେ ରହିଛି ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସମସ୍ତ ମଂଜୁରୀ ମିଳିସାରିଛି । ଯୁଏଆଇଏଲର ଆଲୁମିନାକୁ ହିଟାଲକୋର ମହାନ ଏବଂ ଆଦିତ୍ୟ ସ୍ଥେଲଟରରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି । ଲିଶ୍ୱର ସବୁଠୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ଯୋଗାଣକାରୀ ରିଏଟିଟୋ-ଆଲକାନର ଷ୍ଟେଟ ଅଫ ଆର୍ଟ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିବା ଏକ ବିଶ୍ୱସ୍ତରୀୟ ଏବଂ ଏଠାରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାନର ବକ୍ସାଇଟ ସମନ୍ୱିତ ଖଣି ଓ ବିଶୋଧନାଗାର ମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ୱିତ ଲଜିଷ୍ଟିକାଲକୁ ନେଇ ବିଶ୍ୱର ସବୁଠୁ କମ୍ ଟର୍ମ ପିଛା ପରିଚାଳନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଉଥିବା ବିଶୋଧନାଗାର ହେଉଛି ଉତ୍କଳ ଆଲୁମିନା । ବିଶ୍ୱରେ ଏଭଳି ଅନ୍ୟତମ ୧୮ କିଲୋମିଟରର ଏକ ଲମ୍ବ ମାନଭେୟରରେ ଜରିଆରେ ବାପହିଲମାଲି ଖଣିରୁ କିପାରି ବକ୍ସାଇଟ ସଂଗ୍ରହ କରୁଛି । ଏହି ଯୁନିଟକୁ ଆଲଏସଏଓ ୯୦୦୧, ୧୪୦୦୧ ଏବଂ ଓଏସଏସଏସଏ ୧୮୦୦୧ ସାର୍ଟିଫିକେସନ୍ ମିଳିଛି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୦୬ - ୧୨ ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୦

ସନ୍ଦେହରେ ମଧସ୍ତି ଭୂମିକା

କାହିଁ କେଉଁ ସମୟରୁ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ହେଉ କି ଜମିବାଡି କିଶା, ବାହାଘର ଭଳି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଧସ୍ତିମାନେ ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଇଥିଲେ। ନିଜର ପରିଶ୍ରମ ପାଇଁ ଏମାନେ କିଛି କିଛି ପାରିଶ୍ରମିକ ବି ପାଉଥିଲେ। ମଧସ୍ତି ଭୂମିକାଟି ସହଜ ମନେ ହେଉଥିଲେ ବି ସେତେ ସହଜ ନୁହେଁ। କାରଣ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷକୁ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ ଯାଇ ବିପରୀତ ପକ୍ଷକୁ କେତେ ସତମିଚ୍ଛ କହିବାକୁ ପଡିଥାଏ। ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କେଳେ ନିଜେ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ପକ୍ଷର ସବୁ ଗୁଣ, ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବାରମ୍ବାର ପ୍ରଶଂସା, ଗୁଣାତ୍ମକ ବିଷୟ କହିବାକୁ ହୁଏ। ମଧସ୍ତିଙ୍କ କଥା ଓ ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ। ଏଥିରେ ନେବାଲୋକ ଓ ଦେବାଲୋକଙ୍କ ହିତ ସାଧନ ହେଲା ତ ହେଲା କିନ୍ତୁ ମଧସ୍ତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପରିଶ୍ରମ ଅନୁଯାୟ ପ୍ରାପ୍ୟ ମିଳିଲା। ସ୍ୱାଧୀନତା ପୂର୍ବରୁ ଦେଶ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ, ଦେଶ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ, ରାଜ୍ୟ କିଲ୍ଲା ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ମଧସ୍ତିଙ୍କ ଭୂମିକା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛି। ହେଲେ ନିଜ ଗୁଳୁରାଣ ମେଷ୍ଟାଇବାକୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଆଜିର ସମୟ ଭଳି ପୁରୁଣା ଦିନରେ ଏମାନଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ୱ ବା ମହତ୍ତ୍ୱ ସେତେ ଅଧିକ ନଥିଲା। ବରଂ ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ ତୁଲାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସମାଜରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ ପରିଗଣିତ ହେଉନଥିଲା ବେଳେ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ସମୟରେ ମଧସ୍ତିଙ୍କ ଭୂମିକା ଦେଶ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ଆଜିକାଲ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଯେମିତି ମଧସ୍ତିଙ୍କ ସହଯୋଗ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପଡିଛି। ଶାସନ, ପ୍ରଶାସନ ସବୁଥିରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସ୍ୱତୁତ୍ କରିବା ପାଇଁ ମଧସ୍ତି ବା ଦଳାଲିରାଜ ପାଇଁ ସବୁଠି ଦୁର୍ନୀତିର କାୟା ପୂର୍ବରୁ ଦାରୁ ପାଇଟିବା ଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚିଛି। ହେଲେ ସେତେବେଳେ ସାମାନ୍ୟ ପାରିଶ୍ରମିକ ଲୋଭରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସମାଜରେ ଠକ, ଚାଉଟର କୁହାଯାଉଥିଲା ବେଳେ ଏବେ ଏହାର ପରିଭାଷା ବଦଳି ଯାଇଛି। କୁଣ୍ଡା ବଦଳରେ ଏହା ଏକ ସମ୍ପାତ କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ବିବେଚନା ଯୋଗୁଁ ଏଭଳି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅନେକ ଶିକ୍ଷିତ ଯୁବକ ଯୁବତୀଙ୍କ ପ୍ରବେଶ ହେଉଛି। ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଦୁର୍ଲ୍ଲମତାର ପ୍ରୟୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ ଅସାଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁଥିବା ଜଣାପଡିଛି। ନିଜ ନିଜର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କୌଶଳ କରିଆରେ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷକୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପାଇଦା ଦେବା ପାଇଁ ମଧସ୍ତିମାନେ ସବୁ ପ୍ରକାର ବିଚକ୍ଷଣ ଦୁର୍ଲ୍, ଜ୍ଞାନର ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି। କେବେ ଲାଜ୍ଜ କରିଆରେ ହେଉ କି ଆଉକେବେ ନିଜର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ପାଖରେ ବିଶ୍ୱାସଭାଜନ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ ହାସଲ କରାଯାଉଛି। ଶୁଣାଯାଏ ସୁନ୍ଦରୀ ତରୁଣୀମାନେ ଏହି ମଧସ୍ତି ଭୂମିକା ତୁଲାଇବାରେ ସର୍ବାଗ୍ରେ ରହିଛନ୍ତି। ତେଣୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଆବଶ୍ଯନ କରୁଥିବା ପକ୍ଷ ଯୁବ ମଧସ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ଯୁବତୀ ମଧସ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ହେଉଥିବା ଖବର ସାମ୍ବାକୁ ଆସେ। ଦେଶ ହେଉ କି ରାଜ୍ୟ ସବୁଠି ମଧସ୍ତିଙ୍କ ଭୂମିକା

ବେଶ ପ୍ରଭାବାି ହୋଇପାରିଛି। ଯେଉଁଥିପାଇଁ ମଧସ୍ତିତ ଓ ଦଳାଲି ଏକ ସୁକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାସମ୍ପନ୍ନ ବୋଲି ବିଚାରଭାର ପ୍ରବେଶ ଫଳରେ ଏହା ଯେ ଏକ ଭଲ ବୃତ୍ତି ବୋଲି ଭାବିବାକୁ ପଡୁଛି। ଯେକୌଣସି ଦପ୍ତରକୁ ଗଲେ ସହଜରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହାସଲ ପାଇଁ ଦଳାଲଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଖଣ୍ଡ କ୍ଷମତା ଥିବା ଭଳି କ୍ଷସ୍ ଜଣାପଡେ। ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାସାଧିକ ସମୟ ନିଏ, ଦଳାଲ ଏହାକୁ ଦ୍ୱରିତ କରିଦେଉଛନ୍ତି। ଯାହାଫଳରେ ଜନସାଧାରଣ ସରକାରୀ ଦପ୍ତରକୁ ବାରମ୍ବାର ଧାଇଁବାରୁ ରକ୍ଷା ମିଳେ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସହଜରେ ହେଉଛି। ତତ୍ପତା ଏତିକି ଯେ, କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକ କିଛି ଅର୍ଥ ବିନିମୟ କରିଛନ୍ତି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ।

ତେବେ ସମ୍ପ୍ରତି ପ୍ରତି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦଳାଲଙ୍କ ସହଯୋଗ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ପଛରେ ଅନେକ କାରଣ ରହିଛି। ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବେ ହେଉଥିବା ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ ଅନ୍ୟ କରିଆରେ ହେଉଥିବାରୁ ଧରାପଡିବା ଓ ବଦନାମ ହେବାର ଭୟ କମ। ତେଣୁ କହିବାକୁ ଗଲେ ସରକାରୀ ହେଉ କି ଘରୋଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦଳାଲମାନେ ଅତି ଚତୁରତାର ସହ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରି ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ସହଯୋଗ କରିବା ସହ ନିଜ ପାଇଁ ଭଲ ଉପାର୍ଜନ ମଧ୍ୟ କରିପାରୁଛନ୍ତି। ଚାକିରି ହେଉ ପଦୋନ୍ନତି, ବଦଳି ହେଉ କି ବଦଳି ବାଟିଲ ସବୁଥିରେ ମଧସ୍ତି ଭୂମିକା ତୁଲାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଇ ପକ୍ଷର ପ୍ରିୟପାତ୍ର ହୋଇଥାଏ। ସହରରେ ଘର ଖଣ୍ଡେ କରିବା ହେଉ ମିତ ବିଲ ଯୋଗାଡ, ଠିକାଦାରା ପାଇଁ ସୁପାରିଶ, ଆନରୁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତକାଳବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଦଳାଲଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ୱ ରହୁଛି। ଦୋକାନ ଘର ଖଣ୍ଡେ ଯୋଗାଡ କରିବାଠୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମହାଙ୍କ ସୁପାରିଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ସବୁ କାମରେ ଆଜିକାଲି ଏହି ମଧସ୍ତି ବା ଦଳାଲ ନିଜ ଆଧିପତ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିଛନ୍ତି। ଜମିବାଡି କିଶାବିକାରେ ଦଳାଲି ବ୍ୟବସାୟର ପ୍ରଚଳନ କାହିଁ କେବେଠାରୁ ଚାଲିଆସୁଥିବା ଜଣାଯାଏ। ହେଲେ ପ୍ରତି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦଳାଲଙ୍କ ଅବିଭାବ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଭିନ୍ନ ମୋଡ ଦେଉଛି। ନିଜର କଥାଚତୁରା ଓ କାର୍ଯ୍ୟଶୈଳୀ ଦ୍ୱାରା ଦଳାଲମାନେ ଅସମ୍ଭବ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ଭବ କରୁଥିଲା ବେଳେ ଆଉକେହି ପଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଆଳରେ ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଛନ୍ତୁଆ ଦେଉନଥିବା ଦେଖାଯାଉଛି। କୌଶଳ ଓ ପରିବେଶ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥିଲେ ବି ଦଳାଲି କଡିଆରେ ଅଧିକ ଉପାର୍ଜନ ହେଉଥିବା କଥାଟି ସୁସ୍ପଷ୍ଟ। ବ୍ୟବସାୟିକ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟତିରେକ ସର୍ଜନା କଟାଚରେ ଦଳାଲିର ପ୍ରଚଳନ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମନେହୋଇପାରେ। ତେଣୁଆ ସାହିତ୍ୟରେ ଆଜିକାଲି ଏଭଳି କିଛି ଘଟୁଛି, ଯେଉଁଥିରେ ସାହିତ୍ୟ ଦଳାଲମାନେ ମାଲାମାଲ ହେଉଛନ୍ତି। କେନ୍ଦ୍ର ସାହିତ୍ୟ ଅକାଦେମୀ ହେଉ କି ରାଜ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ ସବୁଠି ଏବେ ଦଳାଲିରାଜ ଚାଲିଥିବାର ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଦୈନିକ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଉଛି। ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବରିଷ୍ଠ ସାହିତ୍ୟିକ ନିଜ ପସନ୍ଦର କବି ଲେଖକ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୁରସ୍କାର, ସମ୍ମାନ ଯୋଗାଡ କରିବା ସହ ସେମାନଙ୍କ ଲେଖା କେଉଁଠି ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ତାହା ସ୍ଥିର କରୁଛନ୍ତି। ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଯେ, ସାହିତ୍ୟ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଯୋଗୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନଥାଏ। ହୁଏତ ରାଜତନ୍ତ୍ର ସମୟରେ ଏହା ସମାନ୍ତଙ୍କ ବିଳାସ ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟ ଆଇପାରେ, ନାହିଁ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ସମୟରେ ଅନେକ ପ୍ରତିଭାବୀନ ସ୍ରଷ୍ଟା ଭଲ କଲେଖୁଛନ୍ତି। ହେଲେ ବିତ୍ତମନୀର ବିକ୍ଷୟଟି ଏଇଆ ଯେ, ଭଲ ଲେଖକ ଓ ଖରାପ ଲେଖକର ସଂଜ୍ଞା ନିରୂପଣ ଏହି ତଥାକଥିତ ସାହିତ୍ୟ ଦଳାଲଙ୍କ ହାତରେ ଥିବାରୁ ନିମ୍ନମାନର ଲେଖା ଉଚ୍ଚ ସୋପାନରେ ପହଞ୍ଚୁଥିଲା ବେଳେ ଜଣେ ଭଲ ଲେଖକ ପରିଚୟ ସକଟରେ ପଡିଯାଉଛି। ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ସାହିତ୍ୟରେ ଦଳାଲି କାହିଁକି ? କେଉଁ ସ୍ୱାର୍ଥ ନିହିତ ଅଛି ଏଥିରେ ? ଯୋଗ୍ୟ ଲେଖକଟିଏ ନିଜର ହକ ପାଉନଥିବା ବେଳେ ଶିଷ୍ୟତ୍ୱ ନେଇଥିବା ଅନାଲୋଚିତ କବି ଲେଖକ ଅନୁବାଦକ ପୁରସ୍କାର ସମ୍ମାନ ପାଉଛନ୍ତି କିପରି। ଯାହାକୁ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ସମାଲୋଚନା ମଧ୍ୟ ହେଉଛି। ତେଣୁ ସାହିତ୍ୟରେ ଦଳାଲିରାଜ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ସର୍ଜନଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତି ରହିବା ଅନୁଚିତ। ମୁକ୍ତ ଚିନ୍ତନ ଓ ସ୍ୱାଧୀନ ବିଚାର ଉପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରି ଗୋଷ୍ଠିବାଦ ଦ୍ୱାରା ସାହିତ୍ୟର ହିତ ହୁଏନାହିଁ। ସାମୟିକ ଭାବେ ଯେଉଁ ସ୍ୱାର୍ଥ ହାସଲ ହୁଏ ତାହା ସାମଗ୍ରିକ ମନେକରିବା କେତେ ଯାଥାର୍ଥ।

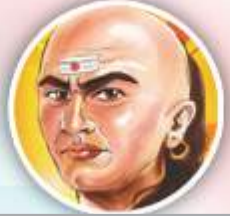
ଯୋଗାଯୋଗ ଠିକଣା

ଏକମାତ୍ର, ପ୍ଲଟ୍-୧୮୬, ଲେନ୍-୨, ବିମାନଘାଟୀ ଅଞ୍ଚଳ

ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୨୦, ଓଡ଼ିଶା

ଦୂରଭାଷ : ୦୯୩୩୮୨୨୫୯୩୦, ୯୪୩୭୧୩୩୭୭୭

ସୁଖ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନ
ନଥାଏ। ଯିଏ ଜ୍ଞାନୀ
ସେ ସୁଖ ପଛରେ
ଗୋଡ଼ାଏ ନାହିଁ।

ଖୁସି ନା ବିଜୟନା !

ଡ. ମୌସୁମୀ ପରିଡା

ଜଗତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଘୋଷଯାତ୍ରାର ପରିସମାପ୍ତି ଘଟିଲା। ନିଳାଦ୍ରୀ ବିଜେ କଲେ ମହାପ୍ରଭୁ। ଅତୀତରେ ଯାହା ଘଟିନଥିଲା, ତାହା ଏଥର ଘଟି ବିସ୍ମୟ ପାଇଚିଗଲା। ଏତେ ବଡ଼ କାମ ଯଥାରୀତିରେ ସଂପନ୍ନ ହେଲା ଯେମିତି କିଛି ବି ବ୍ୟତିକ୍ରମ ନାହିଁ କି ନଥିଲା ଆଗରୁ! କରୋନା ଭୂତାଣୁ ତାର କରାଳ ଛାଇା ସହିତ ଦୂତ ଗତିରେ ମାତି ଚାଲିଥିଲାବେଳେ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡରେ ରଥଚକ ହେଲା। ଜୟ ଜୟକାର ଧ୍ବନିରେ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହେଲା ଭକ୍ତଶୂନ୍ୟ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ। ଏପଟେ ମଣିଷ ମନରେ କରୋନାର ହାହାକାର, ଦାନାକନାର ସଂଘର୍ଷ।ସେପଟେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜନ୍ମବେଦୀରେ କ୍ଷୋତଶ ଶ୍ଯଂଗାର, ପୋଡ଼ିପିଠାର ମହାଆୟୋଜନ, ଏପଟେ ମାନବସମାଜ ଉପରେ ଅସହାୟତା ଓ ଅମାନବାୟତାର ଆତଂକରାଜ। ତେବେ ବି ଭକ୍ତ ମନରେ ଆବେଗ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚି.ଭି ପର୍ବୀରେ ଦର୍ଶନ କରି ନିଜକୁ ଧନ୍ୟ ମନେକରିବାକୁ!

ଜଶ୍ୱର ବି ଭାବଗ୍ରାହୀ। ତାକ ଶୁଣିଲେ ଗଜକୁ ଉଛରିଥିବା, ନିଆଁରୁ ମୁଗୁଣାକୁ ଘରାଳିଥିବା, ଏମିତି ଅନେକ ଅଲୌକିକ କାମ କରି ଉଦାହରଣ ପାଲଟିଥିବା ମହାପ୍ରଭୁ। କରୋନାର ବିପତ୍ତିବେଳେ ଘୋଷଯାତ୍ରାକୁ ନେଇ ଅନେକ ବାଦ ବିବାଦର ସାମ୍ନା କରିବାକୁ ପଡିଲା ଏଥର। ଏସବୁ ପରେ ସ୍ଥିତି ସ୍ୱାଭାବିକ ହେଲା। ଖୁସିଖୁସି ମହାପ୍ରଭୁମାନେ ରଥାରୂତ ହେଲେ, ଯାତ୍ରାକାର୍ଯ୍ୟ ସୁରୁଖୁରୁରେ ସଂପନ୍ନ ହେଲା। ମହାପ୍ରଭୁ ରତ୍ନସିଂହାସନକୁ ଗୋଟି ପଛନ୍ଧିରେ ଲେଉଟି ଆସିଲେ ସୁନ୍ଦରାୟ। ସାଧାରଣ ମଣିଷଟି ସେମିତି ତା ଦୃଃଖ ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ମୁଣ୍ଡେଇ ଘର ଭିତରେ ରହିଗଲା! ନା ତା ପ୍ରିୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚର୍ମା

ଚକ୍ଷୁରେ ଦର୍ଶନ କରିପାରିଲା ନା ତା ଭିତରର ସମସ୍ତ ରାଗଅନୁରାଗ ତାଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ବାତିଦେଇ ଦୃଃପ୍ତ ହୋଇପାରିଲା! ଏସବୁ ପରେ ବି କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ ରହିଗଲା ମନତଳେ ଅଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରି!

ରଥଯାତ୍ରା ପୂର୍ବକୁ କେତେ ହଟଚମଟ, ହଁ, ନା, ଚର୍କ ବିଚର୍କ, ଆବେଗପ୍ରବଣତା, କୋଟି କଟେରୀ ମାମଲା, ରାଜନୀତି, କୃତ୍ତନୀତି, ପୁରାଣ ଶାସ୍ତ୍ର ଜତିହାସ ଏସବୁ ବାଦ୍ ଏ କରୋନା ଭୟରେ ବ୍ୟସ୍ତବିଚ୍ଚତ, ଗୁପ୍ତ ମଣିଷ ସମାଜ ପାଇଁ ପୁଣି କିଛି ଅଘଟଣ ଘଟିଯିବାର ଭୟ ଇତ୍ୟାଦି ସାଧାରଣ ଭକ୍ତର ମନମାନସକୁ ଆକୃଳିତ କରି ରଖିଥିଲା। କରୋନାର ଭୟରେ ଲୋକେ ଡ୍ରାହି ଡ୍ରାହି ତାକୁଥିବାବେଳେ ମଧ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଥରେ ଚର୍ମଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖିବାକୁ ବ୍ୟାକୁଳ ଥିଲା।

ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟଙ୍କ ରାୟ ପରେ ମଧ୍ୟ ରଥକାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁ ରହିଥିଲା କାରଣ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଘୋଷଯାତ୍ରା ତ ହେବ ନିଶ୍ଚୟ। ବ୍ୟାକୁଳିତ ଭକ୍ତମାନେ ବି କହିଲେ– ରଥ ଚକ ଗଡ଼ୁ, ଜଗା ଯାତକୁ ଯାଉ, ଆମେ ପଛେ ଘରେ ରହିବୁ। ତାହା ହିଁ ହେଲା। ଏଥର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କଟକଣା ଭିତରେ ରଥଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ପ୍ରଶାସନକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଗଲା। ସେଥିପାଇଁ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାନାମା ପ୍ରଣୟମ ହେଲା। ୧୪୪ ଧାରା ଜାରି କରି ମହାପ୍ରଭୁ ଚାଲିଲେ ଜନ୍ମବେଦୀକୁ। ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ମନା ରହିଲା। ତେବେ କାହା ପାଇଁ ଥିଲା ଏତେ ଆୟୋଜନ! ପିଲାମାନେ କଷ୍ଟରେ ଥିଲେ ବାପ କଣ ଖୁସି କରେ ଓଡିଆ ଘରମାନଙ୍କରେ? ପିଲାମାନେ ଭୟଭୀତ ଥିଲେ ବାପା କଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଘର ଭିତରେ ତାଲା ପକେଇ ଯାତ୍ରାରେ ବାହାରେ!

ଏକଥାଟି କେମିତି ଦିଶୁନି କାହାରିକୁ ସମସ୍ତ ଆବେଗପ୍ରବଣତା ଭିତରେ! ଭଗବାନ୍ କଣ ଅନ୍ୟର ଆୟତାଧୀନ ? ଯିଏ ଭକ୍ତର ଅଧୀନରେ, ଯିଏ ସାଧାରଣ ଭକ୍ତଙ୍କ ସହ ସମଗ୍ର ଜୀବଜଗତ (ଯେଉଁମାନେ ମିହିର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ), ଅଶରୀରି, ଦେବତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେବା ପାଇଁ ବାହାରନ୍ତି ରଥରୂତ ହୋଇ, ସେ ଏଥର ସେବାୟତ ଓ

ପୋଲିସ୍ମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ରହିଗଲେ! ଭକ୍ତ ସାଲବେଗଙ୍କ ପରି ଅନ୍ୟଧର୍ମର ଭକ୍ତମାନେ ରହିଗଲେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନରୁ ବଂଚିତ ହୋଇ। ସାଧାରଣ ଭକ୍ତଟେ ରହିଗଲା ଚି.ଭି ପର୍ବୀ ଆଗରେ। ମନକୁ ବୁଝେଇନେଲା ସେଇ ଘର ତାର ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡ, ମହାପ୍ରଭୁ ତା ଆଖି ସାମ୍ନାରେ! ଭକ୍ତ ସବୁପ୍ରକାରେ ମନକୁ ବୁଝେଇନେଇପାରେ! ଅଭାବ ଦୃଃଖରେ, କଷ୍ଟ ଯାତନାରେ..ସବୁବାଗରେ।

ଏଥର ନା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଙ୍ଗଲଗା ତୁଳସୀ ନା ଫୁଲ କିଛି ମିଳିଲାନି। ଅବଶ୍ୟ ଆଗରୁ ଦଶଟି ଟଙ୍କା ବିନିମୟରେ ଭକ୍ତଟେ ତୁଳସୀ ପତ୍ରରୁ ଚିମୁଟେ ପାଉଥିଲା।ଏଥରକ ଏସବୁ ବିକ୍ରୀ ହୋଇଛି ଭଲ ଦାମ୍ଭରେ। ଧନୀ ଭକ୍ତଙ୍କ ଗହଣରେ। ସାଧାରଣ ଭକ୍ତ କିନ୍ତୁ ଖୁସି ସେ ଚି.ଭି ପର୍ବୀ ଉପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖୁଟି ବୋଲି!

ପ୍ରକୃତରେ କଣ ସାଧାରଣ ଭକ୍ତଟେ ଖୁସି ଥିଲା ଯେ ଧାର ଧାର ଲୁହରେ ଭଜନ ଗାଏ, ନିଜ ଦୃଃଖ ଜଣାଏ, ଯାବତୀୟ ପାଗଳାମୀ କରିପାରେ ତା ଠାକୁର ଆଗରେ? ପ୍ରଭୁ ବି କଣ ଭକ୍ତଶୂନ୍ୟ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡକୁ ଆସି, କରୋନା-ଜର୍ଜରିତ ସଂସାରରେ ଭକ୍ତମାନେ କରିବାକୁ ପ୍ରଶାସନକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଗଲା। ସେଥିପାଇଁ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାନାମା ପ୍ରଣୟମ ହେଲା। ୧୪୪ ଧାରା ଜାରି କରି ମହାପ୍ରଭୁ ଚାଲିଲେ ଜନ୍ମବେଦୀକୁ। ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ମନା ରହିଲା। ତେବେ କାହା ପାଇଁ ଥିଲା ଏତେ ଆୟୋଜନ! ପିଲାମାନେ କଷ୍ଟରେ ଥିଲେ ବାପ କଣ ଖୁସି କରେ ଓଡିଆ ଘରମାନଙ୍କରେ? ପିଲାମାନେ ଭୟଭୀତ ଥିଲେ ବାପା କଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଘର ଭିତରେ ତାଲା ପକେଇ ଯାତ୍ରାରେ ବାହାରେ!

ଏକଥାଟି କେମିତି ଦିଶୁନି କାହାରିକୁ ସମସ୍ତ ଆବେଗପ୍ରବଣତା ଭିତରେ!

ଭଗବାନ୍ କଣ ଅନ୍ୟର ଆୟତାଧୀନ ? ଯିଏ ଭକ୍ତର ଅଧୀନରେ, ଯିଏ ସାଧାରଣ ଭକ୍ତଙ୍କ ସହ ସମଗ୍ର ଜୀବଜଗତ (ଯେଉଁମାନେ ମିହିର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ), ଅଶରୀରି, ଦେବତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେବା ପାଇଁ ବାହାରନ୍ତି ରଥରୂତ ହୋଇ, ସେ ଏଥର ସେବାୟତ ଓ

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁଠି ଦୁର୍ନୀତି ହେଲା। ଏସବୁ କଲେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖ ଲୋକେ। ସେମାନଙ୍କର ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ବେଶୀ ଅଧିକାର। କାରଣ ସେମାନେ ଠାକୁରଙ୍କର ସେବା କରନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଘରର ମୁରବୀ ବୋଲି ମାନନ୍ତି। ତେବେ ଠାକୁର ବି କଣ ପକ୍ଷପାତ କରନ୍ତି ? ସାଧାରଣ ଭକ୍ତକୁ ଛଡ଼ା ତୁଳସୀଟିକେ ମିଳେନି ସହଜେ। କେବେକେବେ ମାତ ଖାଇ ଫେରେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରୁ। ଯେଉଁମାନେ ଭଗବାନଙ୍କ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରି ଘରତେଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଅତୀତରେ ଆଜି ସେମାନେ ନାନା ପ୍ରକାରର ସୁନା ଅଳଙ୍କାରରେ ସଜିତ ହୋଇ ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ରଥ ଉପରେ ଛିଡ଼ା କରି ସେଲୁ ନେଉଛନ୍ତି, ସେଇମାନଙ୍କ ଆତ୍ମସବେଶ ପାଇଁ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗମନ, ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ। ଶୂନଶୂନ୍ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡକୁ ଆସି ଜଗନ୍ନାଥ ଖୁସି ଥିବେ କି ନଥିବେ ସେକଥା ଆମେ ଛାଡ଼ ଭକ୍ତମାନେ କଣ ବା ବୁଝିବୁ!

ତେବେ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଏଥର ନବକଳେବର ପରଠାରୁ ଘଟୁଛି ଯାବତୀୟ ଅଘଟଣ..ବାତ୍ୟା, ଭୂକମ୍ପଠୁ ଆର୍ତଂଭ କରି କରୋନା ମହାମାରୀଯାଏଁ, ତେବେ ଯାର ଦୃଃଖ ଓ ଅଭାବରେ ଆଉଡ଼ୁପାଉଡ଼ୁ ହେଉଥିବାବେଳେ ବେଶ୍ ଜୀକଜକମରେ ବାହାରିପଡିଲେ ମାଉସୀ ଘର ଦୁଲିବାବୁ! ଏ କାଳେ ଭାବବିନୋଦିଆ ଠାକୁର! ସାଧାରଣ ଭକ୍ତର ବୈକଲ୍ୟକୁ କଣ ବୁଝିପାରିଲେନି ନା ଖେଳନା ପାଲଟିଗଲେ କୃତ୍ତନୀତିର ଶିକାର ହୋଇ! ଏବେ ତ କରୋନା ରୋଗୀ ହୁହୁହୋଇ ବଡ଼ିଚାଲିଛନ୍ତି ଦେଶରେ। କରୋନା ଚାଲିଯିବ ବୋଲି ଯେଉଁମାନେ ହାତ ହଲେଇ କହୁଥିଲେ ସେମାନେ କି ଜବାବ୍ ଦେବେ ? ଭକ୍ତିରେ ଅଶ ହେବା ବୁଝାପଡୁଛି ହେଲେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ନେଇ ରାଜନୀତି କରିବା ବୁଝାପଡୁନି।

ଯେଉଁମାନେ କହୁଥିଲେ ରଥ ଯାତ୍ରା

ଅନୁଷ୍ଠିତ ନହେଲେ ଅମୂଳ ହୋଇଯିବ,

ସମୂଳ ହୋଇଯିବ, ସେମାନଙ୍କୁ

ମନେପକେଇଦେବାକୁ ପଡିବ ବ୍ରହ୍ମ

ପରିବର୍ତ୍ତନ ବେଳର ଘଟଣା। ଯାବତୀୟ

ଅଘଟଣ ଘଟିଗଲା। ଦାରୁମାନଙ୍କ

ଚୟନଠାରୁ ଆର୍ତଂଭ କରି ବ୍ରହ୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ

ହେଉଛି, ସେ ଏଥର ସେବାୟତ ଓ

ପୋଲିସ୍ମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ରହିଗଲେ!

ଭକ୍ତ ସାଲବେଗଙ୍କ ପରି ଅନ୍ୟଧର୍ମର

ଭକ୍ତମାନେ ରହିଗଲେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନରୁ

ବଂଚିତ ହୋଇ। ସାଧାରଣ ଭକ୍ତଟେ ରହିଗଲା

ଚି.ଭି ପର୍ବୀ ଆଗରେ। ମନକୁ ବୁଝେଇନେଲା

ସେଇ ଘର ତାର ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡ, ମହାପ୍ରଭୁ ତା

ଆଖି ସାମ୍ନାରେ! ଭକ୍ତ ସବୁପ୍ରକାରେ ମନକୁ

ବୁଝେଇନେଇପାରେ! ଅଭାବ ଦୃଃଖରେ,

କଷ୍ଟ ଯାତନାରେ..ସବୁବାଗରେ।

ଏଥର ନା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଙ୍ଗଲଗା ତୁଳସୀ ନା

ଫୁଲ କିଛି ମିଳିଲାନି। ଅବଶ୍ୟ ଆଗରୁ

ଦଶଟି ଟଙ୍କା ବିନିମୟରେ ଭକ୍ତଟେ ତୁଳସୀ

ପତ୍ରରୁ ଚିମୁଟେ ପାଉଥିଲା।ଏଥରକ ଏସବୁ

ବିକ୍ରୀ ହୋଇଛି ଭଲ ଦାମ୍ଭରେ। ଧନୀ ଭକ୍ତଙ୍କ

ଗହଣରେ। ସାଧାରଣ ଭକ୍ତ କିନ୍ତୁ ଖୁସି ସେ ଚି.ଭି

ପର୍ବୀ ଉପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖୁଟି ବୋଲି!

ପ୍ରକୃତରେ କଣ ସାଧାରଣ ଭକ୍ତଟେ ଖୁସି

ଥିଲା ଯେ ଧାର ଧାର ଲୁହରେ ଭଜନ ଗାଏ,

ନିଜ ଦୃଃଖ ଜଣାଏ, ଯାବତୀୟ ପାଗଳାମୀ

କରିପାରେ ତା ଠାକୁର ଆଗରେ? ପ୍ରଭୁ ବି

କଣ ଭକ୍ତଶୂନ୍ୟ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡକୁ ଆସି, କରୋନା-

ଜର୍ଜରିତ ସଂସାରରେ ଭକ୍ତମାନେ କରିବାକୁ

ପ୍ରଶାସନକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଗଲା। ସେଥିପାଇଁ

କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାନାମା ପ୍ରଣୟମ ହେଲା। ୧୪୪

ଧାରା ଜାରି କରି ମହାପ୍ରଭୁ ଚାଲିଲେ ଜନ୍ମବେଦୀ

କୁ। ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ମନା ରହିଲା।

ତେବେ କାହା ପାଇଁ ଥିଲା ଏତେ ଆୟୋଜନ!

ପିଲାମାନେ କଷ୍ଟରେ ଥିଲେ ବାପ କଣ ଖୁସି

କରେ ଓଡିଆ ଘରମାନଙ୍କରେ? ପିଲାମାନେ

ଭୟଭୀତ ଥିଲେ ବାପା କଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଘର

ଭିତରେ ତାଲା ପକେଇ ଯାତ୍ରାରେ ବାହାରେ!

ଏକଥାଟି କେମିତି ଦିଶୁନି କାହାରିକୁ ସମସ୍ତ

ଆବେଗପ୍ରବଣତା ଭିତରେ!

ଭଗବାନ୍ କଣ ଅନ୍ୟର ଆୟତାଧୀନ ? ଯିଏ

ଭକ୍ତର ଅଧୀନରେ, ଯିଏ ସାଧାରଣ ଭକ୍ତଙ୍କ ସହ

ସମଗ୍ର ଜୀବଜଗତ (ଯେଉଁମାନେ ମିହିର ଭିତରକୁ

ପ୍ରବେଶ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ), ଅଶରୀରି, ଦେବତାଙ୍କୁ

ଦର୍ଶନ ଦେବା ପାଇଁ ବାହାରନ୍ତି ରଥରୂତ ହୋଇ,

ସେ ଏଥର ସେବାୟତ ଓ

ପୋଲିସ୍ମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ରହିଗଲେ!

ଭକ୍ତ ସାଲବେଗଙ୍କ ପରି ଅନ୍ୟଧର୍ମର ଭକ୍ତମାନେ

ରହିଗଲେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନରୁ ବଂଚିତ ହୋଇ।

ସାଧାରଣ ଭକ୍ତଟେ ରହିଗଲା ଚି.ଭି ପର୍ବୀ ଆଗରେ।

ମନକୁ ବୁଝେଇନେଲା ସେଇ ଘର ତାର ବଡ଼

ଦାଣ୍ଡ, ମହାପ୍ରଭୁ ତା ଆଖି ସାମ୍ନାରେ! ଭକ୍ତ ସବୁ

ପ୍ରକାରେ ମନକୁ ବୁଝେଇନେଇପାରେ! ଅଭାବ

ଦୃଃଖରେ, କଷ୍ଟ ଯାତନାରେ..ସବୁବାଗରେ।

ଏଥର ନା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଙ୍ଗଲଗା ତୁଳସୀ ନା ଫୁଲ

କିଛି ମିଳିଲାନି। ଅବଶ୍ୟ ଆଗରୁ ଦଶଟି ଟଙ୍କା

ବିନିମୟରେ ଭକ୍ତଟେ ତୁଳସୀ ପତ୍ରରୁ ଚିମୁଟେ

ପାଉଥିଲା।ଏଥରକ ଏସବୁ ବିକ୍ରୀ ହୋଇଛି ଭଲ

ଦାମ୍ଭରେ। ଧନୀ ଭକ୍ତଙ୍କ ଗହଣରେ। ସାଧାରଣ

ଭକ୍ତ କିନ୍ତୁ ଖୁସି ସେ ଚି.ଭି ପର୍ବୀ ଉପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ

ମାଟିମନସ୍ କଥକତା, ସୂଚି ସଜଳ କାହାଣୀ ଅବତାରଣା, ବଳିଷ୍ଠ କାହାଣୀ ଧର୍ମିତା, ଚମତ୍କାର ଉପମାଯୁକ୍ତ ଭାଷା ବିନ୍ୟାସ ତଥା ଅପୂର୍ବ କ୍ଷାରୋଦାୟ ଶୈଳୀରେ ଲିଖିତ ଗାଳ୍ପିକ, ଔପନ୍ୟାସିକ କ୍ଷାରୋଦ ଦାସଙ୍କ ଗଳ୍ପ ଓ ଉପନ୍ୟାସ ଅଗଣିତ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ମୋହାବିଷ୍ଟ ତଥା ମନ୍ତ୍ରମୁଗ୍ଧ କରିବା ସହିତ ଏକ ଅନନ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧିରେ ବିଗଳିତ କରିପାଇବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ବହନ କରେ । ସଦା ସୁଜନମଗ୍ନ ଏକ ଔପନ୍ୟାସିକଙ୍କର ପ୍ରତିଟି ପୃଷ୍ଠରେ ଭରି ରହିଛି କାବନ ପାଇଁ ଅସାମ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଭୁଷ୍ମତି ପଡୁଥିବା ସମ୍ପର୍କ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ପାଇଁ ଆତ୍ମିକା ଆତ୍ମିକା ଆହାପଣା । “ସମ୍ପର୍କର ସୁତା ଖୁଅ” ଉପନ୍ୟାସ ତାଙ୍କର ଏକ ସାର୍ଥକ ପୃଷ୍ଠି, ଯାହା ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଚମକିତ କରିବ ବୋଲି ଆମର ବିଶ୍ୱାସ ।

କ୍ଷାରୋଦ ଦାସ

ଭାଗ-୧୫

ମାଟିମାନର ମୁହଁ ଜଳିଗଲା । କିଛି ନ କହି ସେ ଉଠିଗଲା । ସେଠୁ ‘ତମ ବାପା କ’ଣ ସବୁବେଳେ ଏଇ ଲୁଚି ଓ ଗାମୁଛା ପିନ୍ଧନ୍ତି ? ଦୁଇ ଚାରିଦିନ ପରେ ପଚାରିଲା ମମତା ।

ମାମିନା ଆଖୁକୁ ଲୁହ ଆସିଗଲା । ଉଠି ପକେଇଲା ସେଘରୁ । ବାପା,ବୋଉ,ଭଉଣୀ ଧାରେ ଧାରେ ମମତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେଉଥିବା ବେଳେ ମମତା କିନ୍ତୁ ଦିନକୁ ଦିନ ଅତିଷ୍ଠ ହୋଇ ପଡୁଥିଲା ଅନ୍ଧାରୁଆ ଗାଁର ଦିକ୍ ଦିକ୍ ହୋଇ ଜଳୁଥିବା ମଜଲା ଲଣ୍ଠନ ଆଲୁଅରେ, କୁଅମୁଳେ ଠିଆହୋଇ ଗାଈ, ମଣିଷ, ଗଛ, ଆକାଶ ଗହଣରେ ଗାଧୋଇବାରେ, ଟୋପାଏ ବର୍ଷାରେ କାଦୁଅି ପଟପଟ ଗୁରୁଟିଆ, ଗଣିଗଛ ଭରପୁର କେନାଲ ବନ୍ଧକୁ ଝାଡ଼ାଯିବାରେ, ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଅପାତତଃ ପେଟେଇ ପଡ଼ିଥିବା ଚାଳଘର ଭିତରେ ଛିଣ୍ଡାକଟୁା ବିଛାଯାଇ ଶେଯ ପୃଷ୍ଠତ କରାଯାଉଥିବା ଖଟ ଉପରେ ଶୋଇବାରେ ।

ସୁରେନ୍ଦ୍ର ବୁଝାଉଥିଲା ତାକୁ- ‘ମମତା, ଏଇଟା ସହର ନୁହେଁ, ଗାଁର କାଦୁଅ, କ କ । ପ ତ ି ଯ । ଇ ଥ ୍ବ । ଲଣ୍ଠନ,ଅନ୍ଧାର,ଗୁରୁଟିଆ,ଘାସ,କୁଅ ପୋଖରୀର ପାଣି ହିଁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଜୀବନ । ତା’ ଭିତରେ ପ୍ରାପ୍ତି ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଜିଣାସା । ତା’ ଭିତରେ

ଦୁଃଖ ସୁଖ,ହସକାନ୍ଦ,କନ୍ଦ-ପରାକନ୍ଦ,କନ୍ଦମୃତ୍ୟୁ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ନିତ୍ୟ ଜୀବନ ଚର୍ଯ୍ୟା । ସେଥିରେ ସାମିଲ ହୋଇଯାଅ ମମତା... ଦେଖୁବ ସବୁକିଛି ହାଲୁକ ଲାଗିବ, ଜୀବନକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହେବ... ।’

ଏସବୁ ପଶୁନଥିଲା ମମତା କାନରେ । ରୋଟେ ଅସ୍ପଷ୍ଟିକର ପରିବେଶ ଭିତରେ ସେ ଯେପରି ସବୁକି ହୋଇଯାଉଥିଲା । କୁଆଡ଼େ ଗଲା ଜୀବନକୁ ଉପଭୋଗ କରିବାର ସାମଗ୍ରୀ ସବୁ ? ତିନି ମହଲା କୋଠା,କୋଠାର ବାଲୁକୋନି,ଲନର ଛାତି ଉପରେ ଆରାମଦାୟକ ସୋଫା,ଦିନ ଦଗଟା ବେଳକୁ ଡ୍ରାଇନିଂ ଟେବୁଲ୍ ଉପରେ ଅତିକମ୍ପରେ ଛ’ ପ୍ରକାର ଜଳଖିଆ,କାଇନେଟିକ୍ ହୋଷ୍ଟାରେ କଲେଜ,ଦୁଇଟା ବେଳକୁ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ମ,ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ସାଉଥି ଇଣ୍ଡିଆନ୍ କି ଷ୍ଟାର ହୋଟେଲରେ ଟିଫିନ୍ ରାତି ଏଗାରଟା ଯାଏ ରଙ୍ଗାନ୍ ଟିଭିରେ ହିନ୍ଦୀଫିଲ୍ମ,ଡ଼ିନର ଏବଂ ତୁଳି ତନ୍ତ ଶଯ୍ୟା ।

ଏସବୁ ଏଠି ଅଛି କି ? - ମମତା ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ନିଜକୁ

ସକାଳ ଛ’ ରୁ ରାତି ଦଶଯାଏ ମମତା ପଛରେ ଲାଗି ଲାଗି ନୟାନ୍ତ ହୋଇ ପଡୁଥିଲେ ବୋଉ ଓ ମାମିନା ଅପା । ବୋହୂ ଝାଡ଼ାଯିବ, ଗାଧୋଇବ,ସକାଳ ଜଳଖିଆ,ଦ୍ୱିପହରରେ ଭାତଖିଆ, ରାତିଖିଆ, ଶୋଇବା ବିଛଣା ପାଇଁ

ବୋଉ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡୁଥିବାବେଳେ ମମତାର ବ୍ୟବହାରରେ ପ୍ରତିକୂଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲା ସୁରେନ୍ଦ୍ର ।

କେତେ ସହସା ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ଗୋଟେ ନିର୍ଭର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ? ଭୁଷୁଡ଼ି ପଡ଼େ ସ୍ୱପ୍ନର କମନାୟ ଇମାରତ୍ ? ଓହ୍ଲାଇଯାଏ ମନମତାଣିଆ ରଙ୍ଗାନ ନିଶା ଆଖି ଉପରୁ ?

ଝୁଞ୍ଚି ଘରକୁ ମନ୍ଦିର ବୋଲି ଭାବିବାକୁ,ବୋଉର ଚରଣ ଧୂଳି ସ ସକାଳେ ମୁଣ୍ଡରେ ମାରିବାକୁ,ବାପାଙ୍କ ପାଦ ସେବା କରିବାକୁ,ମାମିନା ଅପାକୁ ନିଜ ଭଉଣୀ ବୋଲି ମାନିବାକୁ ନିର୍ଭର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିବା ମଣିଷ ଜଗତ କିଏ ? ମାମତା ଟି !

ଧାରେ ଧାରେ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ଆଖି ସାମୁାରେ ମୁର୍ଦ୍ଧମନ୍ତ ହେଉଥିଲା ବାଷ୍ପବତୀର ଅସଲ ଚେହେରା ।

କୋକିଳ ଆଇ, ଶୁକ୍ଳଟୀ ବଡ଼ବୋଉ, ମାଳଖୁଡ଼ା, ନବଶା ଖୁଡ଼ା ହେରିକା ଆସି ପହଞ୍ଚି ସାରିଥାନ୍ତି ପୋଖରୀ ତୁଠରେ । ଦାନ୍ତରେ ଗୁଡ଼ାଖୁ ଡିଆ ମାକୁମାରୁ ଶୁକ୍ଳଟୀ ବଡ଼ବୋଉ କହିଲା- “ଆଲୋ ହେମନ୍ତ ବୋଉ ଆଜି କୁଆଡ଼େ ଗଲା କି ?”

ମାଳଖୁଡ଼ୀ କହିଲା - ତା’ ବାପ ଘରକୁ ଯାଇଟି କାଲିଠାରୁ । ତା’ ବୋଉ ଦେହ ଅସୁଖ ବୋଲି ବାଟିନି ଆଇଥିେଲା ।

ଚାରି ଛ’ଟା ଲଙ୍ଗଳା ଛୁଆ ଗୋଡ଼ାହାତ ବାଡ଼େଇ ପୋଖରୀ ଭିତରେ ପହଞ୍ଚୁଥିଲେ । ପାଣି ଛିଟିକୁଥିଲା ଉପରକୁ । କୋକିଳ ଆଇ ପାଟିକଲା - “ଏ ଅବିକା ଛୁଆଗୁରାଙ୍କୁ କ’ଣ ପାରିହେବ ? ବେମୁରୁବା ପିଲାଙ୍କ ପରି କେମିତି ଘଣ୍ଟାଏ ହେଲାଣି ପାଣି ଭିତରେ ଉଡ଼ିପାଟିଆ ହଉଚନ୍ତି ଦେଖୁନା... !”

ଶୁକ୍ଳଟୀ ବଡ଼ବୋଉ କହିଲା- ସେ କଥା କୁହନା ମ ଖୁଡ଼ା ! ଯେ ଆଜିକାଲିକା ଛୁଆ ପରା ଡିଆରୁ ପଡି ଗଲା ! ଦେଖୁନା ସେ ସନିଆ ଭାଇ ପୁଅ ସୁରିଆକୁ !

କ’ଣ ହେଲା କି ଅପା ? -ପାଟିରୁ କୁକୁକୁଆ ପାଣି ପିଚ୍ କିନା ଛାଡ଼ିଦେଇ ପଚାରିଲା ନବଶା ଖୁଡ଼ୀ ।

ଶୁକ୍ଳଟୀ ବଡ଼ବୋଉ ଛିଗୁଲେଇଲା- “ଆହା, କାହିଁକି ଏମିତି ଜାଣିସିଆଣିଆ ବନ୍ଦୁରୁ କିଲୋ ? କାହାଘର କିଏ ଛିଜିଲା କି ପାଡ଼ିଲା ସେକଥା ଜଣା, ଏ ଖବର ଅଜଣା ?

ନବଶା ଖୁଡ଼ୀ ମୁହଁ ଛିଆଡ଼ି କହିଲା - ‘ତମର ଏଇ ପରକୁଡି ମତେ ମୋତୁରୁ ଭଲ ଲାଗେ ନାହିଁ ଅପା । କଥାଟି କହିବ ଯେ ବାପ ଅବଲ୍ୟ କାଡ଼ିବ ! ସନିଆଭାଇ ପୁଅ ପରା ବାହା ହେଇଛି !

“ଆଲୋ କି ବାହା ବା ? ଆଁ ? ରାଜି ରୁଜାରେ ପଲେଇ ଆସିବା କ’ଣ ବାହାରେ ଲେଖା ? ତୋ ମୁହଁକୁ ଟିକେ ନାଜ ନାହିଁ ଯେ କହୁରୁ ବାହା ହେଇଚି !

କୁମଶଃ

-ଶୁକ୍ଳଟୀ ବଡ଼ବୋଉ କହିଦେଇ ଅଣ୍ଟା ପାଣିଆ ହେଲା ।

ଲୁଗାଟିକୁ ଆଖୁଯାଏ ଟେକାଟେକି କରି ଘସିମାଳି ହଉହଉ କମା ଦେଠେଇ କହିଲା- “ଖୁଡ଼ୀ ମ, ତେମେ ପରା ଯାଇଥିଲ ତା’ ଘରକୁ ସେଦିନ ? କେମିତି କା ବୋହୂ ମ ?

କୋକିଳ ଆଇ ଜିଉ ଛେଲି ସାରି ପାଣି କୁକୁକୁକୁ କରି କହିଲା- “ଚମ ଟିକଣ ଚହଟି ଗୋରୀ ! ଆଲୋ ଗୋରୀ ହେଲେ କ’ଣ ହେବ ବା ? ଶଶୁଣା ଟିକେ ଶିଖିଟି ? ହେଲା ଏବେ ବରଣମାଳା ଦେଇ ମନ୍ଦିରରେ ବାହାହେଲା, ନୂଆ ବୋହୂଟା ଶାଡ଼ୀ ଖଣ୍ଡେ ପିନ୍ଧିବନି ? ମୁଣ୍ଡରେ ଟିକେ ଓଡ଼ଣା ଦବନି ? ସହରରେ କ’ଣ ଆଉ ବୋହୂ ଅଛନ୍ତି ? ଆଲୋ ମା, କାମା ପେଷ ପିନ୍ଧିଦେଇ, ଗୋଡ଼ହାତ ଟେକିଦେଇ ଅଣ୍ଟିରାଙ୍କ ପରି ବଇଚି ! ଗୁରୁଜନ ମାନ୍ୟ ନାହିଁ । ବଡ଼ଲୋକିଆ ଟୋକିଟାକୁ ପରା ଏ ଟୋକା ଧନଲୋଭରେ ଉଠେଇ ଆଣିଚି ! କହନ୍ତିନି, ଆରେ ନିଜଠା, ହରି ଗଲାବେଳେ ପିନ୍ଧିଛୁ ମଠା ! ବାପର ବାଡ଼ି ଗୁବରେ ଗୁବେ ଜମି ନାହିଁ, ପୁଅ ଲକ୍ଷେପତିର କୋଇଁ ! ଛିଆଲୋ ଛି !”

ନବଶା ଖୁଡ଼ୀ ବେକପାଣିଆ ହେଇ ଧାରେ କହିଲା- ‘ହଇଲୋ ମାଳ, ମୁଁ କ’ଣ ଶୁଛୁଛି ତା’ର ମାସ ଗତିଗଲାଣି ? ଆଲୋ ଇୟେ କି ଅଲିଖିତ କଥା ବା ? ବାହାଘର ପନ୍ଦର କୋଡିଏ ଦିନ ହେଇନି, ଇୟେ ପୁଣି କ’ଣ ?

‘ହଁ ଲୋ ଅପା, ମୁଁ ତ ସେଇଆ ଶୁଣୁଚି ! ରହୁନା ଆଉ ମାସ ଦି’ଟା ! ଆପେ ପୁଟି ବାହାରିବ ! ବାହାଘର ସିନା ମାସେ ପୁରିନି, ଆଗରୁ ଚଉଠି କରିବା କ’ଣ ମନା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ? ମାଳ ଖୁଡ଼ୀ ହସି ହସି କହିଲା ।

କୋକିଳ ଆଇ ଯୋଗକଲା- “ଟୋକିଟା ଭାରି ଖୁମାଣିଆ ବା ! ପହିଲେ ପହିଲେ ଶାଶୁ ଶଶୁର ନାକ ଟେକୁଥିଲେ । ଏବେ ମନକୁ ବୁଝେଇ ବୋହୂକୁ, ଯେତେ ଆଦର କଲେ ବୋହୂରାଣୀ ଗୋଡ଼ କବାଡୁଛି ! ମତେ ନାଗୁଚି ଟୋକି ଏଇ ଦି’ଚାରିଦିନ ଭିତରେ ଟୋକାକୁ ନେଇ ଫେରାର ହୋଇଯିବ ।”

ପାଣି ଉପରକୁ ଉଠି ଆସି ଓବା ଲୁଗା ପାଲଟୁ ପାଲଟୁ ମାଳ ଖୁଡ଼ୀ କହିଲା-ସୁରିଆଟା ଭଲ ପିଲାଟା ମ ଅପା ! ସେ କଟକିଆଣୀ ତାକୁ କିମିଆଁ କରି ପାରତି ଜାଲରେ ଛନ୍ଦି ପକେଇଲାନି ଯେ ତା’ ପାଇଁ ସର୍ବନାଶ ଡାକି ଆଣିଲା । ଟୋକା ପରା ଚାକିରୀ ବାକିରୀ କିଛି କରିନାହିଁ । ଶୁଛୁଛି କଟକରେ କୁଆଡେ ଗାତ ଇଷୁଲ ଖୋଲି ହାରମାନିଆ ବଜେଇ ପିଲାଙ୍କୁ ଗାତନାତ ଶିଖଉଚି ! ବାପ ରକତକୁ ପାଣିକରି ଖରିଖଟି ପୁଅକୁ ମଣିଷ କରିଥିେଲା ଯେ ପୁଅ ଦେଖେଇଲା ତା କରାମତି !”

ଲୋପାମୁଦ୍ରା ! ଆରେ.. ଲୋପାମୁଦ୍ରା ତୁମେ କୁଆଡେ ଗଲ । ଟିକେ ଖୁଟି ଭିତରକୁ ଯାଇ ଦେଖିକରି ଆସିଲ । ଲୋପାମୁଦ୍ରା ଗୋଟେ ସରକାରୀ ହସପିଟାଲରେ ନର୍ସର ଚାକିରୀ କରୁଥିଲା । ସେ ସିଷରଙ୍କୁ ଦେଖି ନମସ୍କାର କଲା ଆଉ କହିଲା ହିଁ ମୁଁ ଯାଉଛି ଦେଖିକି ଆସୁଛି । ତଃ. ଜେନାଙ୍କର ଡ଼ାକ୍ତାବଧାନରେ ୨୪ ଜଣିଆ ଷାଫ୍ତମାନଙ୍କର ଡ୍ୟୁଟି ଲିଷ୍ଟ ତିଆରି କରା ଯାଇଥିଲା । ିଜଣ ମେନ୍ଦର ଗୋଟିଏ ସିଫୁରେ କାମ କରିବେ । ଯେମିତି କାହାକୁ କିଛି କଷ୍ଟ ନହେବ ସେମିତି ତୁ୍ୟଟି ଭାଗ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ସିଫୁ ସକାଳ ୬ଟାରୁ ଦିନ ୨ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ସକାଳର ଡ୍ୟୁଟିଟା ଭାରି କଷ୍ଟ । କାହିଁକିନା ସକାଳେ ପେସେଣ୍ଟ ମାନଙ୍କର ଭିତ ଲାଗି ରହେ । ଆଉ ତୁମ୍ଭର ସଫା ସୁତରା କାରାଯାଇଥାଏ । ରୋଗୀକୁ ଓଷଧ ଖାଇବାକୁ ଦେବା,ତାଲୁରଙ୍କର ପରିବର୍ତ୍ତନର ସମୟ, ବେଡ଼ରେ ଚାଦର ବଦଳେଇବା ଇତ୍ୟାଦି । କରୋନା ରୋଗ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ହସପିଟାଲରେ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ମଲଟିସ୍ପେଶାଲିଟର ଖୁଟି ଖୋଲାଗଲା କେବଳ କରୋନା ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଲୋପାମୁଦ୍ରାକୁ ମଧ୍ୟ ସେଇ ଖୁଟିରେ କାମ କରିବାକୁ ଡକା ଯାଇଥିଲା । ଲୋପାମୁଦ୍ରା ବହୁତ ଶାନ୍ତ ଶିଷ୍ଟ ପିଲାଟିଏ ଥିଲା ତା’ ବାପା ଏହି ହସପିଟାଲରେ କାମ କରୁଥିଲେ । ତା’ ବାପାଙ୍କର ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ହେବା ପରେ ସେ ତା’ ବାପାଙ୍କ ଜାଗାରେ ଚାକିରୀ ପାଇଥିଲା କରୋନା ଖୁଟିରେ କାମ କରି ଲୋପାମୁଦ୍ରା ବହୁତ ପ୍ରଶଂସା ପାଇଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ହସପିଟାଲରୁ ୫୦ଜଣ କରୋନା ରୋଗୀ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ଘରକୁ ଫେରି ଯାଉଥିଲେ ଆଉ ୪ ଜଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ଖୁଟିକୁ କେବଳ ଲୋପାମୁଦ୍ରା ହିଁ ଯାଉଥିଲା ଅନ୍ୟ ଷାଫ୍ତମାନେ କିଏ କହୁଥିଲା ମୋର ଛୋଟ ଛୁଆଟେ ଅଛି,ଆଉ କିଏ କହୁଥିଲା ମୋର ଏବେ ବାହାଘର ଅଛି । କିନ୍ତୁ ସେ କାହାକୁ କିଛି କହେନି ନିଜ କାମ ନିଜେ କରେ ।

ତା’ର ପରିବାର କହିଲେ ସେ,ତା ମା’,ଭାଇ ଆଉ ଗା ଭଉଣୀ । କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁବେଳେ ଦୁଃଖରେ ରହୁଥିଲା । ତା’ର ଭାଇର ମଦ ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା ତେଣୁ ତା ମା’ କହିଲେ ଲୋପାମୁଦ୍ରା ତୁ ଯାଇ କରି ଚାକିରୀ କର ତୋ ବାପାଙ୍କ ଜାଗାରେ । କିନ୍ତୁ ଭାଇ ସବୁବେଳେ ତାକୁ ଅପମାନ କରୁଥାଏ । କିଛି ବର୍ଷ ଚାକିରୀ କଲାପରେ ସେ ତା’ର ୩ ଭଉଣୀଙ୍କର ବିବାହ କରିଦେଲା ଏବଂ ତା’ ଭାଇର ମଧ୍ୟ

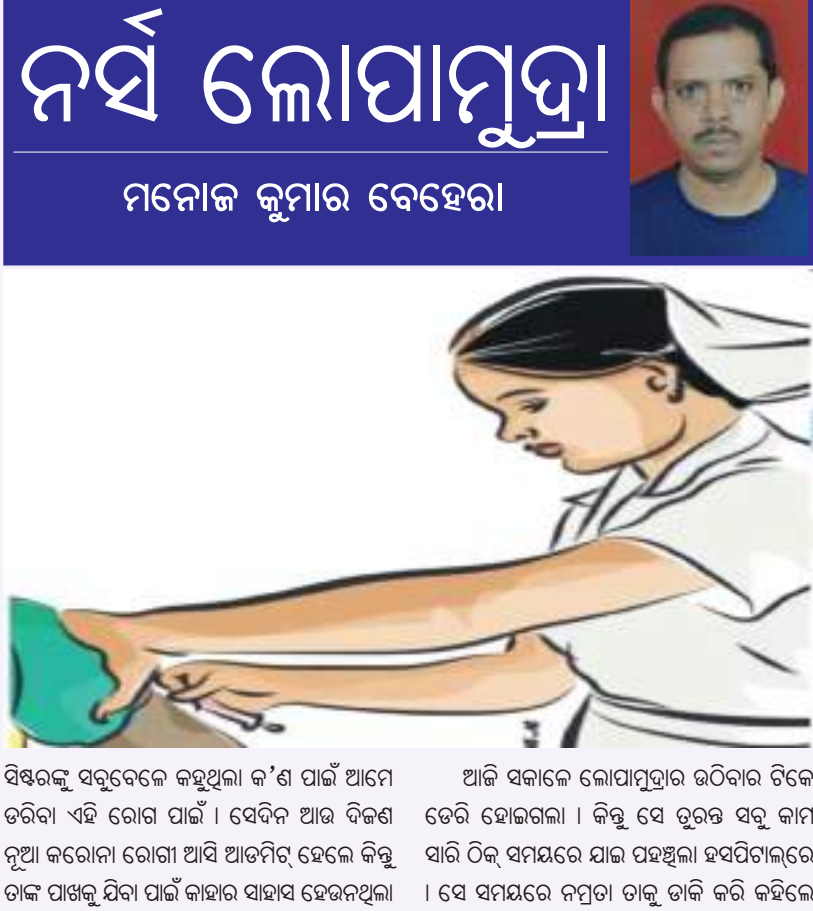
ବାହାଘର କରିଦେଲା । ଆଉ ସେ ରହିଗଲା ଖାଲି ତା’ ମାଆ ପାଖରେ ।

କିନ୍ତୁ ତା’ର ଦୁଃଖ ଏଠି ସରିନାହିଁ । ତା’ ଭାଇକୁ ସିନା ବାହା କରିଦେଲା କିନ୍ତୁ ତା’ ଭାଇର ତିନୋଟି ଛୁଆ ହେଲା ସେମାନଙ୍କର ଦେଖା ଶୁଣା,ତାଙ୍କର ପାଠ ପଢ଼ା ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଲୋପାମୁଦ୍ରା ଉପରେ ପଡିଲା ।

ଏମିତି ସେ କେତେବେଳେ ସକାଳ ତ କେତେବେଳେ ରାତି ଡ୍ୟୁଟି କରୁଥିଲା । ଘରକୁ ଆସିଲା ବେଳେ ସେ ବହୁତ ଥକି ପଡୁଥିଲା କାହିଁକିନା ରୋଗୀଙ୍କର ସେବା,ଘରେ ଆସି ରୋଷେଇ କରିବା,ଭାଇର ଛୁଆଙ୍କୁ ପଡେଇବା,ରାତିରେ ଶୋଇଲା ବେଳେ ମା’ଙ୍କର ଗୋଡ଼ ସନ୍ଧି ଦେବା, ଆଉ ତା’ପରେ ଭାଇର ଗାଲି ଶୁଣିବା । ଏମିତିରେ ରାତିରେ ତାକୁ ଯମା ନିଦ ଆସେନି ।

କରୋନା ସଂକ୍ରମଣ ଯୋଗୁଁ ଅନ୍ୟ ରୋଗୀଙ୍କ ଆସିବା ମଧ୍ୟ କମିଗଲା ହସପିଟାଲରେ । କିନ୍ତୁ ସେ ସିନା ଦ୍ୱଧାରେ ନିଜ ସିଫୁକୁ ବଦଳେଇଲା ନାହିଁ । ସେ

। ସେ ସମୟରେ ସିଷର ନମ୍ରତା କହିଲେ,ମୋର ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଛୁଆ ଅଛି ! ମୁଁ ସେଠିକି ଯାଇ ପାରିବିନି । ଲୋପାମୁଦ୍ରା କହିଲା ହବ ଦିଦି ମୁଁ ଯାଉଛି, ସେ ଯାଇ ରୋଗୀର କୁର ମାପିଲା, ସାଲାଇନ୍ ଲଗେଇଦେଲା, ଖାଦ୍ୟ ଦେଲା, ଘୋଡେଇ ହେବା ପାଇଁ ଚାନ୍ଦର ଦେଲା, ଔଷଧ ଦେଇ କରି ଆସି ସସିଲା । ଯେତେବେଳେ ଏହି ଖୁଟିରେ ପ୍ରଥମ କରୋନା ରୋଗୀର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ କେହି ଡରରେ ଆସିଲେନି ଆଗକୁ । ଲୋପାମୁଦ୍ରା ନିଜେ ଆଗକୁ ଆସି ମୃତ ଶରୀରକୁ ବିଶେଷ କଞ୍ଚର କରିରେ ଘୋଡାଇ ତା’ର ଅନ୍ତିମ ସଂସ୍କାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁ କାମ କରିଥିଲା ନିଜେ । ହସପିଟାଲରେ ସମସ୍ତେ କହୁଥିଲେ ଲୋପାମୁଦ୍ରା ଗୋଟିଏ ଦେବୀ ସଦୃଶ୍ୟ,କିନ୍ତୁ ରୋଗୀ ମାନେ କହୁଥିଲେ ସେ ଆମର ମା’ । ତା’ର କାମରେ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଥିଲେ । ଏ କରୋନା ସମୟରେ ବହୁତ କାମ କରିବାକୁ ପଡୁଥିଲା ଲୋପାମୁଦ୍ରାକୁ ।

ସିଷରକୁ ସବୁବେଳେ କହୁଥିଲା କ’ଣ ପାଇଁ ଆମେ ଡରିବା ଏହି ରୋଗ ପାଇଁ । ସେଦିନ ଆଉ ଦିଜଣ ନୂଆ କରୋନା ରୋଗୀ ଆସି ଆଡମିଟ୍ ହେଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ପାଇଁ କାହାର ସାହାସ ହେଉନଥିଲା

ଆଜି ସକାଳେ ଲୋପାମୁଦ୍ରାର ଉଠିବାର ଟିକେ ଡେରି ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ତୁରନ୍ତ ସବୁ କାମ ସାରି ଠିକ୍ ସମୟରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲା ହସପିଟାଲରେ । ସେ ସମୟରେ ନମ୍ରତା ତାକୁ ଡାକି କରି କହିଲେ

ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ଶେଷ ଲଗ୍

ପ୍ରଦୀପ ବନ୍ଧ

ସ୍ଥଳରେ ଏ ଯାଯାବର ଜୀବନଟା ବଡ଼ ବିଚିତ୍ର କେତେବେଳେ କେଉଁଠି କାଜିବାକୁ ହେବ କିଏ ଜାଣିଛି ? ଏଠି ସବୁ ଥାଇ କିଛି ନଥାଏ କାନ ଥିଲେ ସୁନା ନଥାଏ ତ ସୁନା ଥିଲେ କାନ ଏ ଅଲେଇ ବିଲରେ ଚାଷ କରି ବର୍ତ୍ତିବା ଭାରି କଷ୍ଟ ।

କିନ୍ତୁ ବେଳେବେଳେ ଖଣ୍ଡିଆତାଳ କଣା ଦେଇ ପଣିଆସେ ତାରାମାନେ ବି ତେଜି ଡାଲି ଅଜିମାନରେ ଲୁଚିଯାଆନ୍ତି କଳା ବାଦଳର ଫେଟ ତଳେ ।

ଆରପାରିରେ ହାତଠାରି ତାକୁଥିବା କାଳୀ ବୁଢ଼ାର ବହେ ଗାଲି ଆଉ ସବୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ଅନ୍ତରାଳରେ ହଜିଯାଉଥିବା ଶରମାନେ ଆଜି ଟିକି ଟିକି ପର ଲଗେଇ ଉଡିବା ଆରମ୍ଭ କଲେଣି ।

ସାମାନ୍ୟତା ଟିକେ ମୁରୁକି ହସରେ ପେଲି ଦେଇଛି ସମୁଦ୍ରର ଆରପାରିକୁ ରମ୍ଭା ଠାରୁ ଉର୍ବଶୀ ମାନଙ୍କର ଭିତରେ ନିଜର ଅନିଚ୍ଛା ପଶକୁ ମଳେଇର ବଳୟରେ ଲୁଚେଇ ଦେଇ ମଜଲ୍ ପବନର ଅତର ଛିଆ ବାସ୍ତାକୁ ମନ ଭରି ଛିଡ଼ି ଚାଲିଛି ।

କାଳେ ନୂଆ ସକାଳରେ ସହର ସାରା ନବ ବାସ୍ତା ବିଛୁରିତ ହୋଇ ଅନ୍ତ ହେବ ତା’ର ସେହି ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ଶେଷ ଲଗ୍ ।

ସାନମଛୁଆଘାର, ରାଜଘରପୋଖରୀ ବାସୁଦେବପୁର, ଭଦ୍ରକ ଦୂରଭାଷ : ୮୦୭୨୭୮୩୨୨୦

କରୋନା ଛାଟରେ ଅବହେଳିତ ଯୋଗୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ

ଭଦ୍ରକ, (ବିକାଶ କୁମାର ଧଳ) : ଯୁଗର ସୃଷ୍ଟିରୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସୃଷ୍ଟି । ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସୃଷ୍ଟି ରୁ ବୃତ୍ତିର ସୃଷ୍ଟି । ସେହି ବୃତ୍ତି କୁ ପାଥେୟ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତାଙ୍କର ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରିଥାନ୍ତି । ତେବେ କୋଭିଡ଼-୧୯ କିନ୍ତୁ ବହୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଜୀବନ ଓ ଜୀବିକା ଉପରେ ଛାଟ ମାରିଛି । ସରକାର କୋଭିଡ଼-୧୯ ଭୂତାଣୁ ସଂକ୍ରମଣରୁ ଦେଶକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଯାଇ ବିଭିନ୍ନ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରିଥିବା ବେଳେ ଜୀବନ ଓ ଜୀବିକା କିନ୍ତୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସହ ନେଇ ପର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ପ୍ରାଣ ଓ ନିୟମରେ କୋହଳଭାବ ପାଏ । ଶେଷ କରୁଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର କୌଳିକ ବୃତ୍ତିରେ ଆଜି ସୁଦ୍ଧା କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇପାରି ନାହାନ୍ତି । ଏହି ଭଳି ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଯୋଗୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କରୋନା ଛାଟରେ ନିଜ କୌଳିକ ବୃତ୍ତିକୁ ଭୁଲିବାକୁ ବସିଲେଣି । କରୋନା ଭିତରେ ଆଉ ଶୁଭୁନି ଗାଁ ଦାଣ୍ଡରେ ଟାକା ଗୋବିନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ରର ଗୀତ “ଭକ୍ତ କାମା ରାମ ନାମରେ କୁମର, ଭକ୍ତ କାମା ରାମ...ଭକ୍ତି ନ ପାରିଲେ କୁଳ ଚନ୍ଦ୍ରମାରେ ବାନ୍ଧି ନେବ କାଳ ଯମରେ କୁମର, ବାନ୍ଧି ନେବ କାଳ ଯମ” ଏକତାରା ଓ କେନ୍ଦେରା ଦ୍ୱାରା ଯୋଗୀ ମାଧ୍ୟମରେ ! । ନାଥ ସଂପ୍ରଦାୟର କୌଳିକ ବୃତ୍ତି ଯୋଗୀ ବୃତ୍ତି । ଏହି ବୃତ୍ତି କୁ ପାଥେୟ କରି ସେ ତା ଜିବାକା ନିର୍ବାହ କରୁଥିଲା । ଦିନ ଥିଲା ଟାକା ଗୋବିନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ରର “ଭକ୍ତ

ଆଳରେ ଭିକ୍ଷା ଧରି ବତାଇ ଦିଅନ୍ତି ଯୋଗୀର ତୃପ୍ତିରେ ଦାନ ତ ଆଉ କେହି କେହି ଦିଅନ୍ତି ପକ୍ଷୀ । କିନ୍ତୁ ଗତ ୪ମାସ ହେବ କରୋନା ଯେଉଁ ପ୍ରକାର କାୟା ବିଷାର କରି ଝଲିଛି ଓ ଏହାର ସଂକ୍ରମଣରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଯେଉଁ

ସବୁ କଟକଣା ଜାରି କରାଯାଇଛି ତାହା ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ନିଜ କୌଳିକ ବୃତ୍ତି ଅବଲମ୍ବନ କରିବା କଷ୍ଟ ସାଧ୍ୟ ହୋଇପଡ଼ିଛି । ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବୃତ୍ତି ପାଇଁ କେଉଁ ଆଡ଼େ ଯାଇପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ପରି ଏକତାରା ଓ କେନ୍ଦେରା ଏହି ଦୁଇ ବାଦ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରର ମହତ୍ତ୍ୱ କୁ ଆମ ରାଜ୍ୟର ସରକାର ବା ବେସରକାରୀ ସଂସ୍ଥା କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନ ଦେବା ହେତୁ ଏହା କ୍ରମଶଃ ବିଲୁପ୍ତ ହେବାକୁ ବସିଲାଣି ଓ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନ ଏକ ସଂପ୍ରଦାୟ ଯୋଗୀ ନିଜ କୌଳିକ ବୃତ୍ତିକୁ ଭୁଲିବା ସହ ବଂଚିବା ପାଇଁ ସଂପର୍କ କରୁଥିବାର ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଭଦ୍ରକ ଜିଲ୍ଲା ବନ୍ତ ବ୍ଲକ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବଡ଼ମୁଣ୍ଡିଗୋପ ପଞ୍ଚାୟତର କିଛି ନାଥ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପରିବାରକୁ ଯୋଗାଯୋଗ

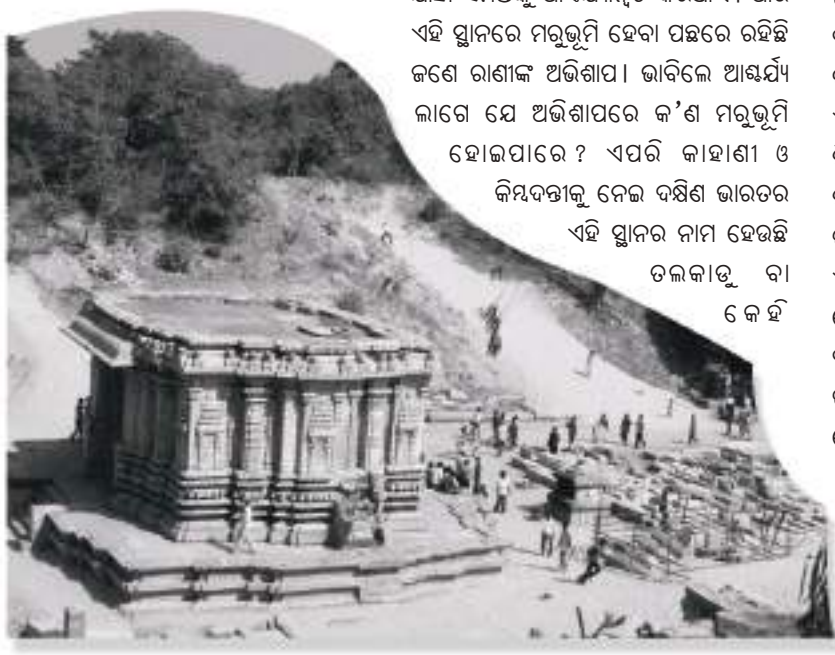
କରିବାରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ :ଏହି ପଞ୍ଚାୟତରେ ପାଖାପାଖି ୬୦ ପରିବାର ଏହି ସଂପ୍ରଦାୟର ତନ୍ମୁଖ୍ୟରୁ ୪୦ ପରିବାର ଆଜିବି ନିଜ କୌଳିକ ବୃତ୍ତିକୁ ପାଥେୟ କରି ଜିବାକା ନିର୍ବାହ କରୁଛନ୍ତି । ଗନ୍ଧାଧର ନାଥ (୬୫)ଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ଅନ୍ୟ ସଦସ୍ୟ ମାନେ ନିଜ କୌଳିକ ବୃତ୍ତିରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହି ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଅବଲମ୍ବନ କରି ପରିବାର ପ୍ରତି ପୋଷଣ କରୁଥିବା ବେଳେ ଗନ୍ଧାଧର କିନ୍ତୁ ଆଜିବି ସେହି ବୃତ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜ ବାନ୍ଧିବା ପରିପୁରଣ କରୁଛନ୍ତି । ସେହିପରି ନାରାୟଣ ନାଥ (୬୩)ଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ସେ ୯ବର୍ଷ ଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଷକ ବାର ମାସ ଭିକ୍ଷା ବୃତ୍ତି କରି ନିଜ ପରିବାର ପ୍ରତିପୋଷଣ କରି ଆସୁଛନ୍ତି ଏଥି ପାଇଁ ସେ ନିଜ ଗ୍ରାମଛାଡ଼ି ବହୁ ସମୟରେ ସୁନ୍ଦର ସୁଜିହା,

ଅନୁଗୁଳ, ତାଳଚେର, ଜଟଣୀ,ଖୋର୍ଦ୍ଧା,ନୟାଗଡ଼ ଓ ଡ଼ୋଲ୍‌ଜୀ ଆଦି ସହର ର ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରାମକୁ ଯାଇ ଭିକ୍ଷା ବୃତ୍ତି କରି ସେଥିରୁ ଯାହା ରୋଜଗାର କରନ୍ତି ସେଥିରେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ, ଦୁଇ ପୁଅ ଓ ଏକମାତ୍ର ଝିଅ କୁ ନେଇ ପରିବାର ପ୍ରତିପୋଷଣ କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କରୋନା ଯୋଗୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗରିଆଡ଼େ ଗମନାଗମନ ଠିକ୍ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ସେ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ନପାରି ଘରେ ବସି ରହିଛନ୍ତି । ଟାକା ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ରାମଲିଳା,କୌଶଲ୍ୟା ଶୋକ,ମଥୁରା ଗମନ ଏବଂ କୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମ ଆଦି ଗୀତ ତାଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ । ବେଳେ ବେଳେ କାହାଘରେ ଯୋଗୀ ଯାତ୍ରଣା ଥିଲେ ପିଲାଙ୍କୁ ଯୋଗୀ ବେଶ କରାଇ ଦେଖିକିଛି ଅଧିକ ରୋଜଗାର କରିଥାନ୍ତି ସେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ସବୁ ମଧ୍ୟ କରୋନା ପାଇଁ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ବହୁ କଷ୍ଟରେ କାଳାତିପାତ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ସରକାରୀ ପ୍ରୋସ୍ତାହନ କୁ ଅନେଇ ବସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଦ୍ୟାବଧି ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ସୁଫଳ ମିଳିପାରି ନାହିଁ । ସେହି ପରି କାଳିଆ ନାଥଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ସେ ନିଜ କୌଳିକ ବୃତ୍ତିରୁ ନିଜକୁ ନିବୃତ୍ତ ରଖି ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବ୍ୟବସାୟ କରି ନିଜ ପରିବାର ପ୍ରତିପୋଷଣ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କରୋନା ଯୋଗୁଁ ପୂର୍ବ ପରି ରୋଜଗାର ହୋଇପାରୁନଥିବାରୁ ସେ ମଧ୍ୟ ପରିବାର ପ୍ରତିପୋଷଣରେ କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି । କରୋନା ବହୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଜୀବନ ଜୀବିକାରେ ଲାତ ମାରିଥିବା ବେଳେ ଏହିପରି ଏକ ନିଆରା ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ବିଲୁପ୍ତ ହେବାରୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବା ପାଇଁ ସରକାର ବା ବେସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ଚେଷ୍ଟିତ ହେବା ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଦୁଃଖିନୀ ମହଲରେ ଦାବି ହୋଇଛି ।

ପ୍ରକୃତି ରହସ୍ୟମୟ । କେଉଁଠି ସମୁଦ୍ର ପତନଠାରୁ ହଜାର ହଜାର ଫୁଟ ଉପରେ ଥିବା ପାହାଡ଼ରୁ ଝରଣାର ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ତ ପୁଣି କେଉଁଠି ସମତଳ ସ୍ଥାନରେ ବି ଜଳଟୋପାଏ ପାଇଁ ଲୋକେ ନାନାପ୍ରକାର ହତସ୍ତ ହେଉଥିବା

ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ସାଧାରଣତଃ ଜଳ ନଥିବା ସ୍ଥାନରେ ହିଁ ମରୁଭୂମି ଦେଖାଯାଏ । ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତିର ଆଉ ଏକ ରହସ୍ୟମୟ ରୂପ ରହିଛି ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତୀୟ ରାଜ୍ୟ କର୍ଣ୍ଣାଟକରେ । ଏହି ରାଜ୍ୟରେ ଏକ ନଦୀକୁଳରେ ମରୁଭୂମି ରହିଛି, ଯାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ କରିଥାଏ । ଆଉ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ମରୁଭୂମି ହେବା ପଛରେ ରହିଛି ଜଣେ ରାଣୀଙ୍କ ଅଭିଶାପ । ଭାବିଲେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗେ ଯେ ଅଭିଶାପରେ କ’ଣ ମରୁଭୂମି ହୋଇପାରେ ? ଏପରି କାହାଣୀ ଓ କିମ୍ବଦନ୍ତୀକୁ ନେଇ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତର ଏହି ସ୍ଥାନର ନାମ ହେଉଛି ତଳକାତୁ ବା କେହି

କେହି ଏହାକୁ କହିଥାନ୍ତି ତଳକଡ଼ । କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟର ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ ସହରଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୩୩ କିଲୋମିଟର ଗଲାପରେ କାବେରୀ ନଦୀ କୂଳରେ ରହିଛି ଏହି ସ୍ଥାନ । କର୍ଣ୍ଣାଟକର ଅନ୍ୟତମ ସାଂସ୍କୃତିକ ସହର ମହାଶୂରଠାରୁ ୪୫ କିଲୋମିଟର ଦୂର ଯିବା ପରେ କାବେରୀ ନଦୀର ବାମପାର୍ଶ୍ୱରେ ପଡ଼ିଥାଏ ଏହି ସ୍ଥାନ । ଏଠାକୁ ଗଲେ ଆପଣ ଦେଖିବେ ନଦୀକୂଳରେ ରହିଛି ଏକ ଛୋଟ ମରୁଭୂମି । ନଦୀକୂଳରେ ମରୁଭୂମି ନିହାତି ଆପଣଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ଏହି ସ୍ଥାନର ନାମକରଣକୁ ନେଇ ମଧ୍ୟ ରହିଛି କିମ୍ବଦନ୍ତୀ । ତାଳ ଓ କାତୁ ନାମକ ଦୁଇଭାଇ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଏକ ବୃକ୍ଷକୁ କାଟିବା ସମୟରେ ଲକ୍ଷ କଲେ ଯେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ କିଛି ଧନା ହାତୀ ସେହି ବୃକ୍ଷକୁ ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି । ଏମିତିକି ଗଛଟିକୁ କାଟିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଗଛଟି ପୁନର୍ଜୀବିତ ହୋଇଉଠୁଛି । ପରେ ସେମାନେ କାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ଧନାହାତୀମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ରକ୍ଷିତ ଶାସନ ଏବଂ ସେହି ବୃକ୍ଷମୂଳରେ ଦେବଦେବ ମହାଦେବ ରହିଛି । ତେଣୁ ଏହି ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ପବିତ୍ର । ତେଣୁ ସେମାନେ ଏଠାରେ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କୁ ପୂଜା କରିବା ଆରମ୍ଭ

କରିଥିଲେ । ଆଉ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ସେହି ଦୁଇଭାଇଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ତାଳକାତୁ ନାମ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏପରିକି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ଯେ ପ୍ରଭୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମାତା ସୀତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଲଙ୍କା ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ବର୍ଷସାରା ଅନେକ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମବିଶ୍ୱାସୀ ଭକ୍ତ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ଆସିଥାନ୍ତି । ହେଲେ ଏଠାକୁ ଆସୁଥିବା ଭକ୍ତ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ମିନି ମରୁଭୂମିକୁ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି । ନଦୀକୂଳରେ ପୁଣି ମରୁଭୂମି ? ଏହି ମରୁଭୂମିକୁ ନେଇ ଏକ ସୁନ୍ଦର କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳେ । ସପ୍ତଗଣ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ଏହି କଥା ରହିଆସିଛି ଯେ ଜଣେ ରାଣୀ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ନେଇ ଦେଇଥିବା ଅଭିଶାପରୁ ହିଁ ଏଠାରେ ଏପରି ମରୁଭୂମି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ମଣିଷର ଅଭିଶାପରୁ କ’ଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ ମରୁଭୂମି ନା ଏହା ପଛରେ ଆଉ କିଛି ରହସ୍ୟ ରହିଛି !

ତଳକାତୁର ମିନି ମରୁଭୂମି ସୃଷ୍ଟି ପଛରେ ରହିଛି ଅନେକ ରହସ୍ୟମୟ ଲୋକକଥା । ଯାହାର ବୈଜ୍ଞାନିକ କାରଣ ଖୋଜିଲେ ହୁଏତ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ମିଳିପାରେ । କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ ମଣିଷ ଏଭଳି ଲୋକକଥା ଆଉ କିମ୍ବଦନ୍ତୀରେ ଅଧିକ

ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାରେ ୧୬୧୦ ମସିହା ବେଳକୁ ତଳକାତୁ ଶ୍ରୀରଙ୍ଗା ରାଏ ନାମକ ଶାସକଙ୍କ ଅଧୀନକୁ ଆସିଥିଲା । ଆଉ ରାଜା ରଙ୍ଗା ରାଏ ଏଥିରେ ବିଜୟନଗରମ୍ ରାଜବଂଶର ଦାୟାଦ । ରାଜା ରଙ୍ଗା ରାୟ ଏକ ଦୁଃସାଧ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଏହି ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଦେବଦେବ ମହାଦେବଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ତଳକାତୁ ଯାଇଥିଲେ । ଆଉ ଯିବା ସମୟରେ ସେ ନିଜ ରାଜ୍ୟଭାର ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ନୀ ରାଣୀ ଆଲମେଲା ଆମ୍ମାଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ । ଆଉ କିଛିଦିନ ଯିବା ପରେ ରାଣୀ ଆଲମେଲା ଆମ୍ମା ଖବର ପାଇଥିଲେ ଯେ ତଳକାତୁରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିବା ରାଜା ରଙ୍ଗା ରାୟ ମୃତ୍ୟୁ ସହ ସଂଗ୍ରାମ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ତଳକାତୁ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ । ଆଉ ଯିବା ସମୟରେ ସେ ନିଜ ରାଜ୍ୟ ଶାସନର ଭାର ମହାଶୂରର ତତ୍କାଳୀନ ରାଜା ଓଡ଼ୟାରଙ୍କ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ହେଲେ ରାଜା ଓଡ଼ୟାରଙ୍କର ଲୋଭ ରାଣୀ ପିନ୍ଧିଥିବା ଅଳଙ୍କାର ଉପରେ ରହିଥିଲା । ଆଉ ରାଜା ଓଡ଼ୟାର ରାଣୀ ଓଡ଼ୟାର ରାଣୀ ଅଲମେଲା ଆମ୍ମାଙ୍କ ମୂଲ୍ୟବାନ ଗହଣା ଅଭିଧାର କରିବା

ପାଇଁ ତଳକାତୁ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ । ଏ ଖବର ରାଣୀଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଂଚିଥିଲା । ଆଉ ରାଣୀ ଏହା ଜାଣି ନିଜର ସମସ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଳଙ୍କାର କାବେରୀ ନଦୀକୁ ନିକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ । ଆଉ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ନଦୀକୁ ଝାସ ଦେଇଥିଲେ । ଜୀବନ ହାରିବା ପୂର୍ବରୁ ଅଭିଶାପ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଆଉ ଅଭିଶାପ ଅନୁସାରେ ତଳକାତୁ ମରୁଭୂମିରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା । ସେହିଭଳି ରାଣୀ ମହାଶୂର ରାଜବଂଶକୁ ମଧ୍ୟ ଅଭିଶାପ ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ଅନୁସାରେ ଅନେକ ଦିନ ଧରି ମହାଶୂର ରାଜବଂଶ ସଠିକ୍ ଉତ୍ତରଦାୟାଦ ପାଇ ନଥିଲା । ହେଲେ ଏ ଘଟଣାକୁ ଅନେକ ଗବେଷକ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ତଳକାତୁ ଆଜି ଯେଉଁ ବାଲୁକାପୂର୍ଣ୍ଣ ମିନି ମରୁଭୂମିରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହିଁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦାୟୀ । ରାଣୀଙ୍କ ଅଭିଶାପ କେବଳ ଏକ କାହାଣୀ ବା କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଯାହାକୁ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହ ଯୋଡ଼ାଯାଇଛି । କାରଣ ଯାହା ବି ହେଉନା କାହିଁକି କାବରୀ ନଦୀ କୂଳରେ ଏପରି ଏକ ମିନି ମରୁଭୂମି କିନ୍ତୁ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ରହସ୍ୟମୟ ଭାବନା ସାଧାରଣ ମଣିଷର ମନରେ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି ।

କାହ୍ନୁବାସୁତ

